

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 157

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

59. évfolyam

2016. június 15.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

IRÁNYELVEK

- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/943 irányelve (2016. június 8.) a nem nyilvános know-how és üzleti információk (üzleti titkok) jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felfedésével szembeni védelemről** ⁽¹⁾ 1

II Nem jogalkotási aktusok

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

- ★ **A Tanács (EU) 2016/944 határozata (2016. június 6.) az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Koreai Köztársaság közötti, a polgári globális műholdas navigációs rendszerről (GNSS) szóló együttműködési megállapodás megkötéséről** 19

RENDELETEK

- A Bizottság (EU) 2016/945 végrehajtási rendelete (2016. június 14.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 21

HATÁROZATOK

- ★ **A Tanács (EU) 2016/946 határozata (2016. június 9.) a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról szóló (EU) 2015/1523 határozat 9. cikkével, valamint az (EU) 2015/1601 határozat 9. cikkével összhangban a nemzetközi védelem területén Svédország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról** 23

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

★ A Tanács (KKBP) 2016/947 határozata (2016. június 14.) az Európai Unió koszovói* jogállamiság-missziójáról (EULEX KOSOVO) szóló 2008/124/KKBP együttes fellépés módosításáról	26
★ Az Európai Központi Bank (EU) 2016/948 határozata (2016. június 1.) a vállalati szektort érintő vásárlási program végrehajtásáról (EKB/2016/16)	28

* Ez a megnevezés nem érinti a jogállással kapcsolatos álláspontokat, továbbá összhangban van az 1244(1999) sz. ENSZ BT-határozattal és a Nemzetközi Bíróságnak a koszovói függetlenségi nyilatkozatról szóló véleményével.

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/943 IRÁNYELVE

(2016. június 8.)

**a nem nyilvános know-how és üzleti információk (üzleti titkok) jogosulatlan megszerzésével,
hasznosításával és felfedésével szembeni védelemről**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A vállalkozások és a nem üzleti alapon működő kutatóintézetek beruháznak a tudásalapú gazdaság valutájaként szolgáló és versenylőnyt biztosító know-how és információk megszerzésébe, fejlesztésébe és alkalmazásába. A szellemi tőke létrehozására és alkalmazására irányuló beruházás piaci versenyképességük és innovációs teljesítményük, valamint ezen keresztül a beruházás megtérülése vonatkozásában meghatározó elem, ami pedig az üzleti célú kutatás-fejlesztés mozgatórugója. Amennyiben kutatási és innovációs beruházásaik teljes körű kiaknázása nyilvános módon nem megoldható, a vállalkozások különböző eszközöket vesznek igénybe innovációs tevékenységeik eredményeinek biztosítása érdekében. Az ilyen eszközök közé tartoznak a szellemi tulajdon-jogok, így a szabadalmak, a formatervezési minták és a szerzői jog használata is. Az innovációs tevékenységek eredményei biztosításának egy másik eszköze a szervezet számára értékes, széles körben nem ismert tudásnak az ahhoz való hozzáférés védelme melletti kiaknázása. Az ilyen jellegű nem nyilvános, és a jogosult szándéka szerint bizalmasan kezelendő értékes know-how és üzleti információk üzleti titokként ismertek.
- (2) Függetlenül a méretüktől, a vállalkozások az üzleti titkokat éppoly értékesnek tartják, mint a szabadalmakat vagy a szellemi tulajdon-jogok egyéb formáit. Az információk bizalmas kezelését üzleti versenyképességi és kutatási innovációs menedzsmenteszközként alkalmazzák, méghozzá az információknak olyan sokrétű körével kapcsolatban, amely a technológiai ismereteken túl kiterjed az olyan üzleti adatokra is, mint például a vevőkre és szállítókra vonatkozó adatok, az üzleti tervek, valamint a piackutatások és stratégiák. A kis- és középvállalkozások

⁽¹⁾ HL C 226., 2014.7.16., 48. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament 2016. április 14-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2016. május 27-i határozata.

(kkv-k) az átlagosnál is nagyobb fontosságot tulajdonítanak az üzleti titkoknak és az átlagnál is nagyobb mértékben hagyatkoznak azokra. Az üzleti titkok azáltal, hogy a know-how és az üzleti információk ilyen széles köre számára biztosítanak védelmet – függetlenül attól, hogy a szellemi tulajdon-jogok kiegészítéséről vagy alternatívájáról van-e szó –, lehetővé teszik az alkotók és innovátorok számára, hogy nyereségre tegyenek szert az alkotásukból és innovációjukból, következésképp az üzleti titkok különösen fontosak az üzleti versenyképesség, valamint a kutatás-fejlesztés és az innovációs teljesítmény szempontjából.

- (3) A nyílt innováció serkenti a fogyasztók igényeit kielégítő és a társadalmi kihívásokat kezelő új ötletek megjelenését és lehetővé teszi azok piacra jutását. Az ilyen jellegű innováció fontos ösztönzője az új tudás létrehozásának, továbbá elősegíti az együttesen létrehozott tudásra épülő új és innovatív üzleti modellek kialakulását. Az együttműködésen alapuló kutatás, ideértve a határokon átnyúló együttműködést is, különösen fontos a belső piaci üzleti kutatás-fejlesztési tevékenység fokozása szempontjából. A tudás és az információk terjesztését alapvető fontosságúként kell kezelni a dinamikus, pozitív és egyenlő vállalkozásfejlesztési lehetőségek – különösen a kkv-k számára való – biztosítása szempontjából. Egy olyan belső piacon, ahol a határokon átnyúló együttműködés korlátai minimálisak és ahol az együttműködés nem torzul, a szellemi alkotásnak és innovációnak ösztönöznie kell az innovatív folyamatokba, szolgáltatásokba és termékekbe való beruházást. A szellemi alkotást és az innovációt ösztönző és egyúttal a munkavállalói mobilitást nem akadályozó környezet fontos az uniós gazdaságban a foglalkoztatottság növelése és a versenyképesség javítása szempontjából is. Az üzleti titok abból a szempontból is jelentős szereppel bír, hogy védelmet biztosít abban az esetben, amikor az egyes vállalkozások – így különösen a kkv-k – és kutatóintézetek a kutatás-fejlesztési és innovációs tevékenységük során, a belső piacon vagy annak határain átnyúló viszonylatban ismereteket osztanak meg egymással. Az üzleti titok a szellemi alkotás és az innovatív know-how védelmének a vállalkozások körében egyik legelterjedtebb formája, ugyanakkor a hatályos uniós jogi szabályozás ezt védi a legkevésbé a mások általi jogosulatlan megszerzéssel, hasznosítással, illetve felfedéssel szemben.
- (4) Az innovatív vállalkozások egyre fokozottabban ki vannak téve az üzleti titok eltulajdonítására irányuló – az Unión belülről vagy kívülről kezdeményezett – tisztességtelen magatartásnak, így például az eltulajdonításnak, az engedély nélküli másolatkészítésnek, az ipari kémkedésnek vagy a titoktartási kötelezettségek megsértésének. Az utóbbi idők folyamatai, így a globalizáció, a tevékenységek fokozódó kiszervezése, az egyre hosszabb ellátási láncok és az információs és kommunikációs technológiák fokozott használata hozzájárulnak az említett magatartásokból fakadó kockázatok növekedéséhez. Az üzleti titok jogosulatlan megszerzése, hasznosítása, illetve felfedése nyomán csökken az üzleti titok jogosultjainak esélye arra, hogy innovációs erőfeszítéseik révén kihasználják helyzeti előnyüket. Az üzleti titok védelmét szolgáló hatékony és Unió-szerre hasonló jogi eszközök nélkül a határokon átnyúló belső piaci innovációs tevékenység nem kap megfelelő ösztönzést, és az üzleti titkok nem tölthetik be kellő mértékben növekedést és munkahelyteremtést katalizáló szerepüket. Ennek következtében csökken az innovatív és kreatív alkotásra való hajlam csakis úgy, mint a beruházási kedv, ez pedig hátrányosan érinti a belső piac zavartalan működését és növekedésösztönző képességét.
- (5) Az e probléma kezelése érdekében a Kereskedelmi Világszervezet égisze alatt tett nemzetközi erőfeszítések vezettek a szellemi tulajdon-jogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodás (TRIPS-megállapodás) megkötéséhez. A TRIPS-megállapodás többek között rendelkezik az üzleti titok harmadik személyek általi jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával, illetve felfedésével szembeni védelméről, amelyekre vonatkozóan közös nemzetközi standardokat állapít meg. A 94/800/EK tanácsi határozat⁽¹⁾ által jóváhagyott megállapodás a tagállamok mindegyikére és magára az Unióra nézve is kötelező.
- (6) A TRIPS-megállapodás létrejötté ellenére is számottevő különbségek mutatkoznak a tagállamok jogszabályai között az üzleti titok harmadik személyek általi jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával, illetve felfedésével szembeni védelme tekintetében. Például nem mindegyik tagállam határozta meg az üzleti titoknak vagy jogosulatlan megszerzésének, hasznosításának és felfedésének a fogalmát, ezért a védelem hatálya nem mindenütt egyértelmű, és e hatály tagállamonként eltérő. Másrészt nem egységesek az üzleti titok jogosulatlan megszerzése, hasznosítása vagy felfedése esetén igénybe vehető polgári jogi jogorvoslati eszközök sem, mivel a jogsértés abbahagyására, illetve a jogsértőnek a további jogsértéstől való eltiltására kötelező végzések nem mindig és nem minden tagállamban elérhetők azon harmadik személyekkel szemben, akik nem versenytársai az üzleti titok jogosultjának. Különbségek vannak a tagállamok között az azon harmadik személyekkel szembeni elbánás vonatkozásában is, akik jóhiszeműen jutottak az üzleti titok birtokába, később, a hasznosítás során azonban tudomást szereznek arról, hogy az üzleti titok megszerzését annak egy másik fél általi jogosulatlan megszerzése tette lehetővé.
- (7) A tagállami szabályok abban a tekintetben is különböznek, hogy az üzleti titok jogosultja követelheti-e az üzleti titkot jogosulatlanul használó harmadik személyek által előállított termékek megsemmisítését, vagy a jogosulatlanul megszerzett vagy hasznosított üzleti titkot tartalmazó vagy azt megtestesítő dokumentumok, állományok

⁽¹⁾ A Tanács 94/800/EK határozata (1994. december 22.) a többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről (HL L 336., 1994.12.23., 1. o.).

vagy anyagok visszaszolgáltatását vagy megsemmisítését. Emellett a kártérítés összegének kiszámítására alkalmazandó nemzeti szabályok nem mindig veszik figyelembe az üzleti titkok immateriális jellegét, ami nehézkessé teszi a tényleges nyereségkiesésnek vagy a jogsértő jogalap nélküli gazdagodásának számszerűsítését azokban az esetekben, amikor a szóban forgó információ piaci értékét nem lehet megállapítani. Csupán néhány tagállamban van lehetőség absztrakt szabályok alkalmazására a kártérítés összegének egy olyan, észszerűnek tekinthető hasznosítási díj vagy egyéb díjazás alapján történő kiszámítására vonatkozóan, amely díj az üzleti titok hasznosítására vonatkozó engedély megléte esetén lett volna követelhető. Ezenfelül számos nemzeti szintű szabály nem biztosítja megfelelően az üzleti titok bizalmas jellegének megóvását olyankor, amikor az üzleti titok jogosultja keresetet nyújt be az üzleti titok harmadik személy általi feltételezett jogosulatlan megszerzése, hasznosítása vagy felfedése ügyében, ez pedig csökkenti a rendelkezésre álló intézkedések és jogorvoslatok igénybevételére vonatkozó hajlandóságot és gyengíti az általuk kínált védelmet.

- (8) A tagállamok által az üzleti titkok számára biztosított jogi védelem különbségei azzal járnak, hogy az üzleti titkok nem élveznek egységes szintű védelmet az Unióban, ami azt eredményezi, hogy a belső piac ezen a területen széttagolttá válik, a vonatkozó szabályok visszatartó ereje összességében véve pedig gyengül. A belső piac állapotát ez akként befolyásolja, hogy a szóban forgó különbségek következtében csökken az ösztönző hatás arra, hogy a vállalkozások olyan határokon átnyúló, innovációval kapcsolatos gazdasági tevékenységeket folytassanak – többek között a partnerekkel történő kutatási együttműködést vagy előállítási együttműködést, illetve a más tagállamokba való kiszervezést vagy más tagállambeli beruházást –, amelyek üzleti titokként védelmet élvező információk hasznosításától függenek. A határokon átnyúló hálózatos kutatás-fejlesztés, valamint innovációs tevékenységek – ideértve a kapcsolódó előállítási folyamatot, és az ezt követő határokon átnyúló kereskedelmet is – kevésbé vonzóvá és nehezebben megvalósíthatóvá válnak az Unióban, ami szintén Unió szerte hatékonysági problémákat eredményez az innováció területén.
- (9) Emellett az alacsonyabb szintű védelmet biztosító tagállamokban magasabb lesz az üzleti kockázat, amiatt, hogy ezekben a tagállamokban az üzleti titkok könnyebben eltulajdoníthatók vagy más jogszerűtlen módon könnyebben megszerezhetők. Ennek eredményeként a növekedésösztönző innovációra fordított tőkeallokációja nem hatékony a belső piacon, mivel az egyes tagállamok által biztosított jogi védelem hiányosságait az üzleti titok védelmére fordított magasabb kiadásokkal kell ellensúlyozni. Ez kedvez a tisztességtelen piaci magatartást tanúsító szereplőknek is, akik az üzleti titok jogosulatlan megszerzését követően az üzleti titok ilyen megszerzésének eredményeképpen létrejött termékkel elárasztják a belső piacot. A szabályozások különbözőségei megkönnyítik továbbá az olyan termékeknek a harmadik országokból az Unióba történő behozatalát a gyengébb védelmet biztosító belépési pontoknál, amelyek kialakítása, előállítása vagy forgalmazása eltulajdonított vagy más módon jogosulatlanul megszerzett üzleti titokra épül. Összességében ezek a különbségek akadályozzák a belső piac megfelelő működését.
- (10) Helyénvaló uniós szintű szabályokról rendelkezni a tagállami jogszabályok közelítése érdekében, biztosítva ezáltal azt, hogy az üzleti titok jogosulatlan megszerzése, hasznosítása, illetve felfedése esetére megfelelő és egységes szintű polgári jogi jogorvoslati eszközök álljanak rendelkezésre a belső piacon. Az említett szabályok azonban nem sérthetik a tagállamok azon lehetőségét, hogy szélesebb körű védelmet írjanak elő az üzleti titkok jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával, illetve felfedésével szemben, feltéve, hogy tiszteltben tartják a mások érdekeinek védelmére vonatkozó, ezen irányelvben kifejezetten előírt garanciákat.
- (11) Ezen irányelv nem érintheti az információknak, köztük az üzleti titkoknak a nyilvánosság vagy az hatóságok előtt való felfedését előíró uniós vagy nemzeti szabályok alkalmazását. Nem érinthetik továbbá az hatóságok számára a feladataik ellátása céljából történő információgyűjtést lehetővé tévő szabályok, illetve az ezen hatóságok számára a megfelelő információk bármilyen későbbi felfedését előíró vagy lehetővé tévő szabályok alkalmazását sem. Ilyen szabályoknak tekinthetők különösen az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾, az 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ és a 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾, illetve a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésre vagy a nemzeti hatóságok átláthatósági kötelezettségeire vonatkozó más szabályok alapján az uniós intézmények és szervek vagy a tagállami hatóságok által kezelt üzleti információknak az ezen szervek általi felfedésére vonatkozó szabályok.
- (12) Ez az irányelv az üzleti titkok felfedésének a tilalmára vagy azok hasznosításának a korlátozására vonatkozó kötelezettségek tekintetében, illetve e kötelezettségek azon felek általi megsértésének a következményei

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1049/2001/EK rendelete (2001. május 30.) az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréséről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1367/2006/EK rendelete (2006. szeptember 6.) a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról (HL L 264., 2006.9.25., 13 o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/4/EK irányelve (2003. január 28.) a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáféréséről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 41., 2003.2.14., 26. o.).

tekintetében, akikre a kötelezettségek vonatkoznak, nem érintheti a szociális partnereknek a kollektív szerződések megkötéséhez való jogát, amennyiben ezt a munkajog lehetővé teszi. Mindehhez az szükséges, hogy az adott kollektív szerződés ne korlátozza az ezen irányelvben foglalt azon kivételeket, amelyek esetében el kell utasítani az üzleti titok feltételezett megszerzését, hasznosítását, illetve felfedését illetően ezen irányelvben meghatározott intézkedések, eljárások és jogorvoslatok igénybevételére irányuló keresetet.

- (13) Ez az irányelv nem értelmezendő úgy, hogy korlátozza az uniós jog által biztosított letelepedési szabadságot, illetve a munkavállalók uniós jog által biztosított szabad mozgását vagy mobilitását. Nem célja továbbá azon lehetőség korlátozása sem, hogy a munkáltatók az alkalmazandó joggal összhangban versenytilalmi megállapodást kössenek a munkavállalókkal.
- (14) Fontos megalkotni az üzleti titok egységes, az eltulajdonítással szembeni védelem tárgyi hatályát nem korlátozó fogalommeghatározását. A fogalmat tehát úgy kell megalkotni, hogy lefedje a know-how-t, üzleti információkat és a technológiai információkat, feltéve, hogy egyrészt jogos érdek fűződik az üzleti titok bizalmas jellegének fenntartásához, másrészt jogos elvárás a bizalmas jelleg megőrzése. Az ilyen know-how-nak vagy információnak továbbá – valódi vagy potenciális – kereskedelmi értékkel kell rendelkeznie. Az adott információ vagy know-how például akkor tekintendő kereskedelmi értékkel rendelkezőnek, ha annak jogosulatlan megszerzése, hasznosítása, illetve felfedése valószínűsíthetően sérti a felette ellenőrzést jogszerűen gyakorló személy érdekeit, mivel csökkenti e személy tudományos és technikai lehetőségeit, illetve sérti üzleti vagy pénzügyi érdekeit, stratégiai pozícióját vagy versenyképességét. Az üzleti titok fogalommeghatározása nem terjed ki sem a triviális jellegű információkra és a munkavállalók által a foglalkoztatásuk rendes keretei között szerzett tapasztalatra és készségekre, sem pedig azon információkra, amelyek az ilyen jellegű információkkal foglalkozó körökhöz tartozó személyek számára általában ismertek vagy könnyen hozzáférhetők.
- (15) Fontos meghatározni továbbá azokat a körülményeket, amelyek fennállta esetén az üzleti titok jogi védelme indokolt. Ebből kifolyólag meg kell határozni azokat a magatartási formákat és cselekményeket, amelyek az üzleti titok jogosulatlan megszerzésének, hasznosításának, illetve felfedésének tekintendők.
- (16) Az innováció és a verseny ösztönzése érdekében az irányelv rendelkezései nem keletkeztethetnek kizárólagos jogokat az üzleti titokként védett know-how-ra vagy információkra vonatkozóan. Ily módon fennmaradhat a lehetősége ugyanazon know-how vagy információ független felfedezésének. A jogszerűen megszerzett termékek műszaki visszafejtése – eltérő szerződéses megállapodás hiányában – az információszerzés jogszerű eszközének tekintendő. Az ilyen szerződéses megállapodások megkötésének szabadsága azonban jogilag korlátozható.
- (17) Egyes iparágakban, ahol az alkotók és az innovátorok nem élvezhetik a kizárólagos jogok előnyeit, és az innováció hagyományosan az üzleti titkok alkalmazásán alapul, a termékek napjainkban piacra kerülésük után műszakilag könnyen visszafejthetők. Ezekben az esetekben az alkotók és innovátorok a hírnevüket és innovációs erőfeszítéseiket élősködő módon kihasználó gyakorlatok, például az élősködő másolás vagy a szolgálai utánzás áldozataivá válhatnak. Egyes országokban a tisztességtelen versenyre vonatkozó nemzeti jogszabályok foglalkoznak ezekkel a gyakorlatokkal. Noha ezen irányelvnek általában véve nem célja a tisztességtelen versenyre vonatkozó jogszabályok reformja vagy összehangolása, helyénvaló volna, ha a Bizottság gondosan megvizsgálná az uniós fellépés szükségességét ezen a területen.
- (18) Ezen túlmenően, ha jogszabályok írják elő vagy teszik lehetővé az üzleti titkok megszerzését, hasznosítását, vagy felfedését, akkor az ezen irányelv alkalmazásában jogszerűnek tekintendő. Ez különösen azokra az esetekre vonatkozik, ahol az üzleti titkok megszerzésére és felfedésére a munkavállalók képviselőinek a tájékozódáshoz, konzultációhoz és részvételhez való jogának az uniós joggal, valamint a nemzeti jogszabályokkal és gyakorlattal összhangban történő gyakorlása, illetve a munkavállalók és munkaadók érdekeinek – és ennek részeként a döntéshozatalban való részvételnek – a kollektív védelme során, vagy az üzleti titok megszerzésére vagy felfedésére jogszabályban előírt könyvvizsgálatoknak az uniós vagy nemzeti jognak megfelelően történő végrehajtása során kerül sor. Az azonban, hogy az üzleti titok megszerzése jogszerűnek tekintendő, nem érintheti az ilyen módon szerzett információk címzettjei vagy megszerzői számára az uniós vagy nemzeti jog által az üzleti titok vonatkozásában előírt titoktartási kötelezettségeket, illetve a hasznosításra vonatkozó korlátozásokat. Ez az irányelv nem mentheti fel a hatóságokat különösen az üzleti titkok jogosultjai által részükre átadott információk tekintetében rájuk vonatkozó – akár az uniós, akár a nemzeti jogban meghatározott – titoktartási kötelezettségek alól. Ilyen titoktartási kötelezettségek többek között a közbeszerzési eljárásokkal összefüggésben az ajánlatkérő szervezetnek

továbbított információkra vonatkozó, például a 2014/23/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾, a 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾, valamint a 2014/25/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾ foglalt kötelezettségek.

- (19) Ez az irányelv előír ugyan olyan intézkedéseket és jogorvoslatokat, amelyek az üzleti titok bizalmas jellegének megóvása érdekében adott esetben tiltják bizonyos információk felfedését, ugyanakkor alapvetően fontos, hogy ne korlátozódjon a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságához való jog gyakorlásának lehetősége, ideértve – az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: a Charta) 11. cikkével összhangban – a tömegtájékoztatás szabadságának és sokszínűségének tiszteletben tartását is, különös tekintettel az oknyomozó újságírássra és az újságírói források védelmére.
- (20) Az ezen irányelvben előírt intézkedések, eljárások és jogorvoslatok nem korlátozhatják a visszaélések bejelentését. Következésképp az üzleti titok védelmének nem célszerű kiterjednie azon esetekre, amikor az üzleti titok felfedése a közvetlenül kapcsolódó kötelességszegés, tisztességtelen magatartás vagy jogellenes tevékenység leplezésén keresztül a közérdeket szolgálja. Mindez nem tekinthető olyan tényezőnek, amely megakadályozza az illetékes bíróságokat abban, hogy kivételt engedélyezzenek az intézkedések, eljárások és jogorvoslatok alkalmazása alól, amennyiben az alperesnek minden oka megvolt arra, hogy jóhiszeműen azt gondolja, hogy magatartása megfelel az ezen irányelvben foglalt megfelelő kritériumoknak.
- (21) Az arányosság elvével összhangban az üzleti titok védelmét szolgáló intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat a kutatás és az innováció zavartalanul működő belső piacának megteremtésére irányuló céllal összhangban kell kialakítani, elsősorban az üzleti titkok jogosulatlan megszerzésének, hasznosításának és felfedésének megakadályozása révén. Az ilyen intézkedések, eljárások és jogorvoslatok kialakítása nem veszélyeztetheti és nem áthatja alá az alapvető jogokat és szabadságokat vagy a közbiztonságot, a fogyasztóvédelmet, a közegészséget és a környezetvédelmet is magában foglaló közérdeket, illetve nem sértheti a munkavállalók szabad mozgáshoz való jogát. E tekintetben az ezen irányelvben meghatározott intézkedések, eljárások és jogorvoslatok azt hivatottak biztosítani, hogy az illetékes bíróságok figyelembe vegyék az olyan tényezőket, mint például az üzleti titok értéke, az üzleti titok jogosulatlan megszerzését, hasznosítását vagy felfedését eredményező cselekedet súlyossága, valamint annak következménye. Biztosítani kell továbbá, hogy az illetékes bíróságoknak legyen jogkörük mérlegelni a bírósági eljárásban érintett felek, illetve harmadik személyek, köztük – adott esetben – a fogyasztók érdekeit.
- (22) Ha a biztosított intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat az irányelv céljaival összeegyeztethetetlen, jogszerűtlen célok érdekében használnák, az aláásná a belső piac zavartalan működését. Fontos tehát biztosítani, hogy a bíróságok hatáskörrel rendelkezzenek a megfelelő intézkedések elrendelésére az olyan felperesek tekintetében, akik visszaélési céllal vagy rosszhiszeműen eljárva nyilvánvalóan megalapozatlan kereseteket nyújtanak be például azért, hogy ezáltal tisztességtelen módon késleltessék vagy korlátozzák az alperes piachoz jutását, vagy az alperest egyéb módon megfélemlítsék vagy zaklassák.
- (23) A jogbiztonság érdekében, továbbá figyelembe véve azt, hogy az üzleti titkok jogosultjaitól gondos magatartás várható el értékes üzleti titkaik bizalmas jellegének megőrzése és az üzleti titkok hasznosításának figyelemmel kísérése tekintetében, helyénvalónak tűnik meghatározott időtartamra korlátozni az anyagi jogi igények benyújtását, illetve az üzleti titok védelmét szolgáló jogi lépések kezdeményezésének a lehetőségét. A nemzeti jogban egyértelműen és világosan meg kell határozni, hogy ez az időtartam mikor kezdődik, valamint hogy milyen körülmények esetén szakad meg vagy nyugszik.
- (24) Az üzleti titok jogosultját annak veszélye, hogy a bírósági eljárás során az üzleti titok bizalmas jellege elvesz, gyakran visszatartja abban, hogy az üzleti titok védelmében bírósági eljárást kezdeményezzen, ez pedig aláásná a biztosított intézkedések, eljárások és jogorvoslatok hatékonyságát. Emiatt – a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot garantáló biztosítékok beépítése mellett – külön előírásokat kell megállapítani a peres eljárás tárgyát képező üzleti titok bizalmas jellegének az üzleti titok védelme érdekében indított bírósági eljárások folyamán történő megvédése céljából. E védelemnek a bírósági eljárás lezárultáig, továbbá azt követően mindaddig hatályban kell maradnia, amíg az üzleti titkot képező információ nem minősül közkinccs körébe tartozónak.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/23/EU irányelve (2014. február 26.) a koncessziós szerződésekről (HL L 94., 2014.3.28., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/25/EU irányelve (2014. február 26.) a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről és a 2004/17/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 243. o.).

- (25) Ezen előírásoknak minimálisan tartalmazniuk kell annak a lehetőségét, hogy korlátozható legyen azon személyek köre, akik a bizonyítékokhoz hozzáférhetnek, illetve a tárgyalásokon jelen lehetnek – figyelembe véve, hogy az ezen irányelvben meghatározott titoktartási kötelezettségek rájuk is vonatkoznak –, illetve hogy a bírósági ítéletek közzététele kizárólag a nem bizalmas elemekre legyen korlátozható. Ezzel összefüggésben, mivel a bírósági eljárás egyik fő célja a jogvita tárgyát képező információ jellegének értékelése, különösen fontos biztosítani mind az üzleti titok bizalmas jellegének megőrzését, mind pedig az eljárásban részt vevő felek hatékony jogorvoslathoz és tisztességes eljáráshoz való jogának tiszteletben tartását. Ezért a bizonyítékokhoz és a tárgyalásokhoz teljes körű hozzáférést jogosultsággal rendelkezők korlátozott köréhez kell tartoznia mindegyik fél részéről legalább egy természetes személynek – és a felek ügyvédjének vagy adott esetben egyéb olyan képviselőjének –, aki a nemzeti jog alapján megfelelő képesítéssel rendelkezik arra, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó bírósági eljárásokban részt vevő valamely fél érdekeit védje, képviselje vagy érdekében eljárjon. Amennyiben valamely részt vevő fél jogi személy, úgy ezen fél számára lehetővé kell tenni egy vagy több természetes személy kijelölését, akik a jogosultak korlátozott köréhez tartoznak, így biztosítván a jogi személy megfelelő képviselését; ezen természetes személyeket megfelelő bírósági ellenőrzés mellett akként kell kijelölni, hogy az ne veszélyeztesse a bizonyítékokhoz való hozzáférést, jognak és a tárgyalásokon való jelenlét jogának a korlátozása révén elérendő célt. E biztosítékok nem értelmezendők úgy, mint amelyek kötelezővé teszik a felek számára, hogy a bírósági eljárásban ügyvéd vagy más képviselő útján vegyenek részt, amennyiben a nemzeti jog nem ír elő ilyen képviselést. E biztosítékok nem értelmezendők továbbá akként sem, mint amelyek korlátozzák a bíróságok azon jogát, hogy az érintett tagállam alkalmazandó szabályaival és gyakorlatával összhangban dönthessenek arról, hogy az érintett bírósági tisztviselőknek feladataik ellátása érdekében biztosítani kell-e, illetve milyen mértékben kell biztosítani a bizonyítékokhoz való hozzáférést és a tárgyalásokon való részvétel lehetőségét.
- (26) Az üzleti titok harmadik személy általi jogosulatlan megszerzése, hasznosítása, illetve felfedése rendkívül káros következményekkel járhat az üzleti titok jogosultjára nézve, mivel az üzleti titok felfedését követően már nincs lehetősége az üzleti titok elvesztését megelőző állapot visszaállítására. Emiatt létfontosságú olyan gyors, hatékony és hozzáférhető ideiglenes intézkedésekről rendelkezni, amelyek révén az üzleti titok jogosulatlan megszerzése, hasznosítása, illetve felfedése azonnal megszüntethető, akkor is, ha az adott üzleti titok hasznosítása szolgáltatás nyújtásának céljával történik. Létfontosságú, hogy ezen eszközök elérhetőek legyenek anélkül, hogy az ügy érdemi részére vonatkozó döntést be kelljen várni, ugyanakkor megfelelőképpen tiszteletben kell tartani a védelemhez való jogot és az arányosság elvét, valamint figyelembe kell venni az ügy sajátosságait. Bizonyos esetekben – biztosíték vagy biztosítékok nyújtása mellett – lehetőség van a jogsértés feltételezett megvalósítója részére az üzleti titok további hasznosításának engedélyezésére, feltéve, hogy az üzleti titok közkinccs körébe kerülésének csekély a kockázata. Lehetőség van továbbá a megalapozatlan keresettel az alperesnek okozott költségek és károk megtérítéséhez szükséges mértékű biztosíték nyújtásának megkövetelésére, különösen azon esetekre vonatkozóan, amikor az esetleges késelem helyrehozhatatlan károkat okozna az üzleti titok jogosultja számára.
- (27) Ugyanezen okból kifolyólag fontos rendelkezni az üzleti titok jogosulatlan hasznosításának, illetve felfedésének megakadályozását szolgáló végleges intézkedésekről is, abban az esetben is, ha az adott üzleti titok hasznosítása szolgáltatás nyújtásának céljával történik. Ahhoz, hogy a tiltó intézkedések hatékonyak és arányosak legyenek, az intézkedések időtartamának – amennyiben a körülmények miatt az időtartamot korlátozni kell – elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy az intézkedés minden olyan üzleti előnyt megszüntessen, amelyre a harmadik személy az üzleti titok jogosulatlan megszerzése, hasznosítása, illetve felfedése révén szert tehetett volna. Az ilyen jellegű intézkedések ezzel szemben nem végrehajthatók, ha az eredetileg üzleti titokként védett információ nem az alperesnek tulajdonítható okból került közkinccs körébe.
- (28) Lehetséges, hogy az üzleti titkot olyan termékek vagy azok részei tervezéséhez, előállításához vagy forgalmazásához hasznosítják, amelyek esetleg a belső piacon széles körben megjelenhetnek, hátrányosan érintve ezáltal az üzleti titok jogosultjának üzleti érdekeit és a belső piac működését. Az említett esetekben, valamint amennyiben a szóban forgó üzleti titoknak jelentős hatása van a jogosulatlan hasznosítás eredményeképpen létrejött termék minőségére, értékére vagy árára, vagy csökkenti annak előállítási vagy forgalmazási költségeit, megkönnyíti vagy felgyorsítja a termék előállítási vagy forgalmazási folyamatait, fontos, hogy a bíróságok rendelkezzenek olyan hathatós és megfelelő intézkedések elrendeléséhez szükséges hatáskörrel, amelyek révén biztosítható, hogy a szóban forgó termékek nem kerülnek a piacra, vagy hogy azokat kivonják a piacról. Figyelembe véve a kereskedelem globális jellegét, ezen intézkedések között szerepelnie kell a szóban forgó termékek Unióba történő behozatala megtiltásának, valamint a piacon történő felkínálás vagy forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása megtiltásának is. Tekintettel az arányosság elvére, amennyiben más kivitelezhető megoldások is rendelkezésre állnak – mint például a termék jogsértő minváltól való megfosztása vagy a termékek piacon kívül történő hasznosítása, például adományként való felajánlása jótékonyági szervezetek számára –, a korrekciós intézkedéseknek nem feltétlenül kell a termékek megsemmisítésével járnia.
- (29) Előfordulhat, hogy valamely személy eredetileg jóhiszeműen jutott az üzleti titok birtokába, és csak később szerzett tudomást arról – például az üzleti titok eredeti jogosultjától kapott tájékoztatáson keresztül –, hogy a szóban forgó üzleti titokhoz olyan forrásokból jutott hozzá, amelyek az érintett üzleti titkot jogosulatlanul

hasznosították, vagy fedték fel. Annak érdekében, hogy ezen körülmények között a rendelkezésre álló korrekciók vagy eltöltő intézkedések ne okozhassanak aránytalan sérelmet az érintett személynek, a tagállamoknak biztosítaniuk kell a lehetőséget, hogy – indokolt esetekben – a sértett fél alternatív megoldásként vagyoni kompenzációban részesüljön. Az ilyen kompenzáció összege azonban nem haladja meg azon hasznosítási díjak vagy egyéb díjazás összegét, amelyet az érintett személynek a szóban forgó üzleti titok hasznosítására adott engedélyért fizetnie kellett volna arra az időszakra vonatkozóan, amely tekintetében az üzleti titok eredeti jogosultja megakadályozhatta volna az üzleti titok hasznosítását. Mindazonáltal a jogosulatlan hasznosítás nem engedhető meg azokban az esetekben, ha az üzleti titok jogosulatlan hasznosítása az ezen irányelvben meghatározott jogsértésen kívül egyéb jogszabály megsértésének minősülne, vagy valószínűsíthetően sérelmet okozna a fogyasztóknak.

- (30) Annak elkerülése érdekében, hogy az a személy, aki az üzleti titkot tudatosan vagy olyan körülmények között, amelyek alapján észszerűen feltételezhető, hogy tudnia kellett volna annak üzleti titok voltáról, jogtalanul megszerezte, hasznosította, illetve felfedte, e magatartása révén előnyökhöz juthasson, továbbá annak biztosítása érdekében, hogy az üzleti titok sérelmet szenvedett jogosultja – a lehető legteljesebb mértékig – olyan helyzetbe kerüljön, mint amilyenben a károkozó magatartás megvalósulása nélkül lett volna, az említett jogsértő magatartás következtében elszenvedett sérelem megfelelő kompenzációjáról kell rendelkezni. Az üzleti titok sérelmet szenvedett jogosultja számára megítélt kártérítés összegét a releváns tényezők – például az üzleti titok jogosultjának elmaradt haszna, a jogsértő által tisztességtelenül elért haszon, és adott esetben az üzleti titok jogosultjának okozott nem vagyoni kár – maradéktalan figyelembevételével kell megállapítani. E helyett, például amennyiben – tekintettel az üzleti titok immateriális jellegére – nehéz lenne számszerűsíteni a ténylegesen elszenvedett kár mértékét, a kártérítés összegét olyan kritériumok alapján is meg lehet állapítani, mint például az a hasznosítási díj vagy egyéb díjazás, amelyeket a jogsértőnek fizetnie kellett volna, ha engedélyt kért volna az érintett üzleti titok hasznosítására. Ezen helyettes módszer célja nem az, hogy büntető jellegű kártérítés előírásának kötelezettségét vezesse be, hanem hogy objektív kritériumon alapuló, kiegyenlítő jellegű kompenzációt biztosítson, figyelembe véve azokat a költségeket, amelyek a jogosult oldalán például a jogsértés megállapításával és a jogsértés felkutatásával összefüggésben merültek fel. Ez az irányelv nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy nemzeti jogukban korlátozzák a munkavállalók kártérítési kötelezettségét, amennyiben a munkavállaló cselekménye nem szándékos.
- (31) A jövőbeli jogsértésektől való visszatartás és a közvélemény tájékozottságának növelése érdekében hasznos az üzleti titkok jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával, illetve felfedésével kapcsolatos esetekben hozott határozatok közzététele – ami adott esetben kiemelt helyen történő megjelentetés útján is történhet –, feltéve, hogy a közzététel nem eredményezi az üzleti titok felfedését, illetve nem korlátozza aránytalan mértékben valamely természetes személy magánélethez és jó hírnévhez való jogát.
- (32) Az üzleti titok jogosultjának rendelkezésére álló intézkedések, eljárások és jogorvoslatok hatékonyságát alááshatja, ha az illetékes bíróság által hozott vonatkozó határozatoknak nem tesznek eleget. Emiatt szükséges biztosítani azt, hogy az említett hatóságok megfelelő szankcionálási hatáskörökkel rendelkezzenek.
- (33) Az üzleti titok védelmére szolgáló, ezen irányelvben meghatározott intézkedések, eljárások és jogorvoslatok egységes alkalmazásának elősegítése érdekében helyénvaló rendelkezni az egyfelől a tagállamok közötti, másfelől a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködést és az információcserét segítő rendszerekről, különösen a tagállamok által kijelölt kapcsolattartók hálózatának létrehozásán keresztül. Emellett annak vizsgálata érdekében, hogy a szóban forgó intézkedések megfelelnek-e a kitűzött céljuknak, a Bizottságnak – adott esetben az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala segítségével – vizsgálnia kell ezen irányelv alkalmazását és a nemzeti szinten hozott intézkedések hatékonyságát.
- (34) Ez az irányelv tiszteletben tartja különösen a Charta által elismert alapvető jogokat és szem előtt tartja az abban rögzített elveket, nevezetesen a magán- és családi élet tiszteletben tartását, a személyes adatok védelmét, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságát, a foglalkozás megválasztásának szabadságát és a munkavállaláshoz való jogot, a vállalkozás szabadságát, a tulajdonhoz való jogot, a megfelelő ügyintézéshez való jogot, különösen a dokumentumokhoz való hozzáférés jogát, az üzleti titoktartás szempontjainak figyelembevétele mellett, továbbá a hatékony jogorvoslatokhoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint a védelemhez való jogot.
- (35) Fontos biztosítani mindazon személyek magán- és családi életéhez való jogának tiszteletben tartását, valamint a személyes adataik védelméhez való jogát, akiknek a személyes adatait az üzleti titok védelme érdekében tett lépések során az üzleti titok jogosultja kezelheti, illetve akik az ezen irányelv hatálya alá tartozó üzleti titok jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával, illetve felfedésével kapcsolatos bírósági eljárásban érintettek, és személyes adataikat kezelik. A 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szabályozza a tagállamokban ezen irányelv összefüggésében végzett olyan személyesadat-feldolgozásokat, amelyek a tagállamok illetékes hatóságai – különösen a tagállamok által kijelölt független hatóságok – felügyelete mellett történnek. Ez az irányelv ezért nem érinti a 95/46/EK irányelvben megállapított jogokat és kötelezettségeket, így különösen az érintetteknek a feldolgozás tárgyát képező személyes adataikhoz való hozzáféréssel, illetve a hiányos vagy pontatlan

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

adatok helyesbítésével, törlésével vagy zárolásával kapcsolatos jogait, sem pedig adott esetben a szenzitív adatoknak a 95/46/EK irányelv 8. cikke (5) bekezdésével összhangban történő feldolgozása tekintetében fennálló kötelezettséget.

- (36) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen azt, hogy az üzleti titok jogosulatlan megszerzése, hasznosítása, illetve felfedése esetére kielégítő és a belső piac egészén hasonló szintű jogvédelem álljon rendelkezésre, és e tekintetben biztosított legyen a belső piac zavartalan működése, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedések terjedelme és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (37) Ennek az irányelvnek nem célja az igazságügyi együttműködésre, a joghatóságra vagy a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó rendelkezések összehangolása vagy az alkalmazandó joggal összefüggő kérdések tárgyalása. Az ugyanezen tárgykört általános jelleggel szabályozó egyéb uniós jogi eszközök – főszabály szerint – változatlanul alkalmazandók maradnak az ezen irányelv által szabályozott területen.
- (38) Ez az irányelv nem érinti a versenyjogi szabályoknak és különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 101. és 102. cikkének az alkalmazását. Az ebben az irányelvben megállapított intézkedések, eljárások és jogorvoslatok nem alkalmazhatóak úgy, hogy az a versenyt az EUMSZ-szel ellentétesen, indokolatlanul korlátozza.
- (39) Ez az irányelv nem érinti a más területeket – így például a szellemi tulajdon-jogok és a szerződések joga területét – szabályozó egyéb releváns jog alkalmazását. Amennyiben azonban a 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ hatálya és ezen irányelv hatálya átfedi egymást, lex specialis-ként ezen irányelv elsőbbséget élvez.
- (40) Az európai adatvédelmi biztossal való konzultáció a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban megtörtént; a biztos 2014. március 12-én nyilvánított véleményét,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

Tárgy és hatály

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez az irányelv az üzleti titok jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felfedésével szembeni védelemre vonatkozó szabályokat állapítja meg.

A tagállamok az EUMSZ rendelkezéseivel összhangban az ezen irányelvben előírtnál szélesebb hatályú védelemről is rendelkezhetnek az üzleti titkok jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felfedésével szemben, feltéve, hogy biztosítják a 3., 5. és 6. cikknek, a 7. cikk (1) bekezdésének, a 8. cikknek, a 9. cikk (1) bekezdése második albekezdésének, a 9. cikk (3) és (4) bekezdésének, a 10. cikk (2) bekezdésének, a 11. és 13. cikknek, valamint a 15. cikk (3) bekezdésének való megfelelést.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/48/EK irányelve (2004. április 29.) a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről (HL L 157., 2004.4.30., 45. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

(2) Ez az irányelv nem érinti:

- a) a Chartában meghatározott, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságához való jog gyakorlását, ideértve a tömegtájékoztatás szabadságának és sokszínűségének tiszteletben tartását is;
- b) azon uniós vagy nemzeti szabályok alkalmazását, amelyek előírják az üzleti titok jogosultjának, hogy közérdekből információt, ideértve az üzleti titkot is, fedjen fel a nyilvánosság számára, illetve a közigazgatási vagy igazságügyi hatóságok előtt ezen hatóságok feladatainak ellátása érdekében;
- c) azon uniós vagy nemzeti szabályok alkalmazását, amelyek előírják vagy lehetővé teszik az uniós intézmények és szervek vagy a nemzeti hatóságok számára, hogy az uniós és nemzeti jogban foglalt kötelezettségek és kiváltságok értelmében és ezeknek megfelelően, a vállalkozások által benyújtott és az említett intézmények, szervek vagy hatóságok által birtokolt információkat felfedjék;
- d) a szociális partnerek autonómiáját és azon jogát, hogy az uniós joggal, valamint a nemzeti jogszabályokkal és gyakorlatokkal összhangban kollektív szerződéseket kössenek.

(3) Ezen irányelv egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy az alapul szolgáljon a munkavállalók mobilitásának korlátozásához. Az említett mobilitás gyakorlásával összefüggésben ez az irányelv különösen nem szolgálhat alapul az alábbiakhoz:

- a) a munkavállalók korlátozása abban, hogy a 2. cikk 1. pontjában meghatározott üzleti titoknak nem minősülő információkat hasznosítsák;
- b) a munkavállalók korlátozása abban, hogy a rendes munkavégzésük során tisztességes módon megszerzett tapasztalatokat és készségeket felhasználják;
- c) a munkavállalók számára az uniós vagy a nemzeti joggal összhangban lévő korlátozásokon túl további korlátozások előírása a munkaszerződésükben.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- 1. „üzleti titok”: az alábbi követelmények mindegyikének megfelelő információ:
 - a) titkos abban az értelemben, hogy – mint egységes egész vagy mint elemeinek egy adott pontos konfigurációban összeállított összessége – általánosan nem ismert, illetve nem könnyen hozzáférhető az általában ilyen jellegű információval foglalkozó körökhöz tartozó személyek számára;
 - b) titkossága folytán kereskedelmi értékkel bír;
 - c) titokban tartása érdekében az információ feletti ellenőrzést jogszerűen gyakorló személy a körülmények figyelembevételével elvárható lépéseket megtette;
- 2. „üzleti titok jogosultja”: az üzleti titok feletti ellenőrzést jogszerűen gyakorló természetes vagy jogi személy;
- 3. „jogsértő”: az a természetes vagy jogi személy, aki üzleti titkot jogosulatlanul megszerez, hasznosít vagy felfed;
- 4. „jogsértő termék”: olyan termék, amelynek kialakítása, jellemzői, működése, előállítási folyamata vagy forgalmazása jelentős mértékben a jogosulatlanul megszerzett, hasznosított vagy felfedett üzleti titokra épül.

II. FEJEZET

Az üzleti titok megszerzése, hasznosítása és felfedése

3. cikk

Üzleti titok jogszerű megszerzése, hasznosítása és felfedése

(1) Az üzleti titok megszerzése jogszerűnek minősül, ha az üzleti titokhoz az alábbiak valamelyike útján jutnak hozzá:

- a) független felfedezés vagy alkotás;
- b) olyan termék vagy tárgy megfigyelése, vizsgálata, szétszerelése vagy tesztelése, amelyet a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tettek, vagy amely jogszerűen került az információ megszerzőjének birtokába, amennyiben az információ megszerzőjét nem terheli semmilyen, az üzleti titok megszerzésének korlátozását előíró érvényes jogi kötelezettség;
- c) a munkavállalóknak vagy a munkavállalók képviselőinek a tájékozódáshoz és a konzultációhoz való jogának gyakorlása az uniós joggal, valamint a nemzeti jogszabályokkal és gyakorlatokkal összhangban;
- d) egyéb, az adott körülmények között az üzleti tisztesség követelményeivel összeegyeztethető gyakorlat.

(2) Az üzleti titkok megszerzése, hasznosítása vagy felfedése jogszerűnek minősül, amennyiben azt az uniós vagy a nemzeti jog előírja vagy megengedi.

4. cikk

Üzleti titok jogosulatlan megszerzése, hasznosítása és felfedése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az üzleti titok jogosultjai számára – üzleti titkaik jogosulatlan megszerzésének, hasznosításának vagy felfedésének megakadályozása, illetve az ezek miatt elszenvedett sérelem orvoslása céljából – elérhetőek legyenek az ezen irányelvben meghatározott intézkedések, eljárások és jogorvoslatok.

(2) Az üzleti titoknak az üzleti titok jogosultjának beleegyezése nélküli megszerzése jogosulatlannak minősül, ha arra az alábbiak útján kerül sor:

- a) az üzleti titok jogosultjának jogszerű ellenőrzése alatt álló olyan dokumentumokhoz, tárgyakhoz, anyagokhoz vagy elektronikus állományokhoz való engedély nélküli hozzáférés, azok eltulajdonítása vagy azokról másolat készítése, amelyek az üzleti titkot tartalmazzák, vagy amelyekből az üzleti titok kinyerhető;
- b) egyéb magatartások, amelyek az adott körülmények között az üzleti tisztesség követelményeivel ellentétesnek minősülnek.

(3) Az üzleti titok hasznosítása vagy felfedése jogosulatlannak minősül, amennyiben azt az üzleti titok jogosultjának beleegyezése nélkül valósítja meg olyan személy, akiről bármelyik alábbi feltételt megállapítják:

- a) jogosulatlanul szerezte meg az üzleti titkot;
- b) az üzleti titokra vonatkozó titoktartási megállapodást vagy az üzleti titokra vonatkozó más titoktartási kötelezettséget sért;
- c) az üzleti titok hasznosításának korlátozására vonatkozó szerződéses kötelezettséget vagy más kötelezettséget sért.

(4) Az üzleti titok megszerzése, hasznosítása vagy felfedése akkor is jogosulatlannak minősül, ha valamely személy az üzleti titok megszerzésekor, hasznosításakor vagy felfedésekor tudott, vagy – az adott körülmények között – tudnia kellett volna arról, hogy az üzleti titokhoz közvetlenül vagy közvetetten olyan másik személytől jutottak hozzá, aki az üzleti titkot a (3) bekezdés értelmében jogosulatlanul hasznosította vagy fedte fel.

(5) A jogsértő termékek előállítása, kínálása vagy forgalomba hozatala vagy jogsértő termékek ilyen célból történő behozatala, kivitele vagy raktáron tartása is az üzleti titok jogosulatlan hasznosításának minősül, amennyiben az ilyen tevékenységet megvalósító személy tudott, vagy az adott körülmények között tudnia kellett volna arról, hogy az üzleti titok hasznosítása a (3) bekezdés értelmében jogosulatlan volt.

5. cikk

Kivételek

A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvben meghatározott intézkedések, eljárások és jogorvoslatok igénybevételeire irányuló kérelem elutasításra kerüljön, ha az üzleti titok feltételezett megszerzésére, hasznosítására vagy felfedésére az alábbi esetek valamelyikében került sor:

- a) a Chartában meghatározott, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságához való jog gyakorlása során, ideértve a tömegtájékoztatás szabadságának és sokszínűségének tiszteletben tartását is;
- b) kötelességszegés, tisztességtelen magatartás vagy jogellenes tevékenység feltárása során, feltéve, hogy az alperes a közérdek védelme céljából cselekedett;
- c) az üzleti titok felfedése a munkavállalók által a munkavállalók képviselői előtt, az említett képviselők funkcióinak jogszerű gyakorlása keretében, az uniós, vagy a nemzeti joggal összhangban, feltéve, hogy az üzleti titok felfedése az említett funkció ellátásához szükséges volt;
- d) valamely, az uniós vagy a nemzeti jog által elismert jogos érdek védelme céljából.

III. FEJEZET

Intézkedések, eljárások és jogorvoslatok

1. szakasz

Általános rendelkezések

6. cikk

Általános kötelezettségek

(1) A tagállamok meghatározzák az üzleti titok jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felfedésével szembeni polgári jogi jogorvoslat elérhetőségét biztosító intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedéseknek, eljárásoknak és jogorvoslatoknak meg kell felelniük az alábbiaknak:

- a) tisztességesek és méltányosak;
- b) összetettségük és költségük nem haladja meg a szükséges mértéket, nem szabnak észszerűtlen határidőket, nem okoznak indokolatlan késedelmet; és
- c) hatékonyak és visszatartó erejűek.

7. cikk

Arányosság és az eljárással való visszaélés

(1) Az ezen irányelvben meghatározott intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat olyan módon kell alkalmazni, amely:

- a) arányos;
- b) nem támaszt akadályokat a belső piacon folytatott jogszerű kereskedelemmel szemben; és
- c) garanciát ad a velük való visszaéléssel szemben.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes bíróságok az alperes kérésére a nemzeti jog szerinti megfelelő intézkedéseket alkalmazhassák, amennyiben az üzleti titok jogosulatlan megszerzésére, hasznosítására vagy felfedésére vonatkozó kereset nyilvánvalóan megalapozatlan, a felperesről pedig megállapítást nyer, hogy a peres eljárást visszaélés-szerűen vagy rosszhiszeműen kezdeményezte. Az említett intézkedések közé tartozhat adott esetben az alperes javára történő kártérítés megítélése, a felperessel szembeni szankciók kiszabása, vagy a 15. cikkben említett határozatra vonatkozó információk közzétételének elrendelése.

A tagállamok előírhatják, hogy az első albekezdésben említett intézkedésekről külön eljárás keretében kell dönten.

8. cikk

Elévülési idő

(1) A tagállamok e cikkel összhangban megállapítják az anyagi jogi igényekre és az ezen irányelvben meghatározott intézkedések, eljárások és jogorvoslatok alkalmazása iránti keresetekre alkalmazandó elévülési időkre vonatkozó szabályokat.

Az első albekezdésben említett szabályok meghatározzák, hogy mikor kezdődik és milyen hosszú az elévülési idő, és az elévülés mely körülmények fennállása esetén szakad meg vagy nyugszik.

(2) Az elévülési idő nem lehet hat évnél hosszabb.

9. cikk

Az üzleti titok bizalmas jellegének megőrzése bírósági eljárások folyamán

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a felek, ügyvédek vagy egyéb képviselőik, a bírósági tisztviselők, a tanúk, a szakértők és az üzleti titok jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával, illetve felfedésével összefüggő bírósági eljárásokban részt vevő egyéb személyek, illetve az említett bírósági eljárások részét képező dokumentumokhoz hozzáférő személyek részére az általuk az eljárásban való részvételük vagy a dokumentumokhoz való hozzáférésük révén megismert, és az illetékes bíróságok által, az érdekelt fél megfelelően indokolt kérelmére válaszul bizalmasnak minősített üzleti titok vagy feltételezett üzleti titok hasznosítása vagy felfedése ne legyen engedélyezett. A tagállamok az ilyen intézkedések hivatalból való meghozatalát is lehetővé tehetik az illetékes bíróságok számára.

Az első albekezdésben említett kötelezettség a bírósági eljárás lezárultát követően is hatályban marad. E kötelezettség megszűnik azonban az alábbi körülmények bármelyikének fennállta esetén:

- a) ha a feltételezett üzleti titokról jogerős határozat keretében megállapítást nyer, hogy nem felel meg a 2. cikk 1. pontjában meghatározott követelményeknek; vagy
- b) ha időközben az adott információ általánosan ismertté vagy könnyen hozzáférhetővé válik az általában ilyen jellegű információval foglalkozó körökhöz tartozó személyek számára.

(2) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy valamely fél megfelelően indokolt kérelme alapján az illetékes bíróságok megtehessek a szükséges egyedi intézkedéseket az üzleti titok jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával vagy felfedésével kapcsolatos bírósági eljárásban felhasznált vagy hivatkozott üzleti titkok vagy feltételezett üzleti titkok bizalmas jellegének megőrzése érdekében. A tagállamok az ilyen intézkedések hivatalból való meghozatalát is lehetővé tehetik az illetékes bíróságok számára.

Az első albekezdésben említett intézkedéseknek legalább az alábbi lehetőségekre kell kiterjedniük:

- a) a felek vagy harmadik személyek által benyújtott, üzleti titkot vagy feltételezett üzleti titkot tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférés olyan teljes körű vagy részleges korlátozása, amelynek értelmében azokhoz csak korlátozott számú személy férhet hozzá;

- b) az üzleti titkok vagy feltételezett üzleti titkok felfedésére lehetőséget adó tárgyalásokon való részvételi, és az e tárgyalásokról készített felvételekhez és leiratokhoz való hozzáférési jog olyan korlátozása, amelynek értelmében azokon csak korlátozott számú személy vehet csak részt, illetve amelyek értelmében azokhoz csak korlátozott számú személy férhet hozzá;
- c) a bírósági határozatok nem bizalmas, az üzleti titkot tartalmazó szövegrészeket nem vagy kitakart formában tartalmazó változatainak elérhetővé tétele olyan személyek számára, akik nem tartoznak az a) és b) pontban említett korlátozott számú személyek körébe.

A második albekezdés a) és b) pontjában említett személyek száma nem lehet nagyobb annál, mint ami a bírósági eljárásban részt vevő felek hatékony jogorvoslathoz és tisztességes eljáráshoz való jogának biztosításához szükséges, és e személyek közé kell tartoznia legalább egy természetes személynek mindegyik fél részéről, valamint a bírósági eljárásban részt vevő felek ügyvédeknek vagy egyéb képviselőinek.

(3) A (2) bekezdésben említett intézkedésekről való döntésnél és az intézkedések arányosságának vizsgálatakor az illetékes bíróságnak figyelembe kell vennie a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog biztosításának szükségességét, a felek és – adott esetben – harmadik személyek jogos érdekeit, valamint az említett intézkedések elrendelése vagy alkalmazásuk elutasítása esetén a feleket és – adott esetben – harmadik személyeket érő lehetséges sérelmet.

(4) A személyes adatok (1), (2) vagy (3) bekezdés alapján történő feldolgozásának a 95/46/EK irányelvvel összhangban kell történnie.

2. szakasz

Ideiglenes és biztosítási intézkedések

10. cikk

Ideiglenes és biztosítási intézkedések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes bíróságok az üzleti titok jogosultjának kérelmére a feltételezett jogsértővel szemben elrendelhessék az alábbi ideiglenes és biztosítási intézkedések bármelyikét:

- a) ideiglenes jelleggel az üzleti titok hasznosításának vagy felfedésének abbahagyására kötelezés vagy – adott esetben – az attól való eltiltás;
- b) jogsértő termékek előállításának, kínálásának, forgalomba hozatalának vagy hasznosításának, illetve jogsértő termékek ilyen célból történő behozatalának, kivitelének vagy raktáron tartásának megtiltása;
- c) a gyaníthatóan jogsértő termékek – ideértve a behozott termékeket is – lefoglalása vagy meghatározott személynek történő átadása forgalomba hozataluk, vagy forgalmazásuk megakadályozása érdekében.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az bíróságok az (1) bekezdésben említett intézkedések helyett az üzleti titok feltételezett jogosulatlan hasznosításának folytatását az üzleti titok jogosultját megillető kompenzációt biztosító biztosíték nyújtásához köthessék. Az üzleti titok felfedése biztosíték nyújtása ellenében sem engedélyezhető.

11. cikk

Alkalmazási feltételek és biztosítékok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 10. cikkben említett intézkedések tekintetében az illetékes bíróságok rendelkeznek a szükséges hatáskörrel ahhoz, hogy a felperestől olyan észszerűen rendelkezésre állónak tekinthető bizonyíték benyújtását kérjék, amely alapján kellő bizonyossággal meggyőződhetnek a következőkről:

- a) az üzleti titok létezik;

- b) a felperes az üzleti titok jogosultja; és
- c) az üzleti titkot jogosulatlanul szerezték meg, hasznosították vagy fedték fel, illetve fennáll az üzleti titok jogosulatlan megszerzésének, hasznosításának vagy felfedésének közvetlen veszélye.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a kérelem teljesítéséről vagy elutasításáról való döntésnél és az arányosság vizsgálatakor az illetékes bíróságok kötelesek legyenek figyelembe venni az ügy meghatározott körülményeit, amelyek adott esetben a következőket foglalják magukban:

- a) az üzleti titok értéke vagy egyéb meghatározott sajátosságai;
- b) az üzleti titok védelme érdekében hozott intézkedések;
- c) az alperesnek az üzleti titok megszerzése, hasznosítása vagy felfedése kapcsán követett magatartása;
- d) az üzleti titok jogosulatlan hasznosításának vagy felfedésének hatása;
- e) a felek jogos érdekei, továbbá az intézkedések elrendelésének vagy alkalmazásuk elutasításának a felekre gyakorolt lehetséges hatása;
- f) a harmadik személyek jogos érdekei;
- g) a közérdek; és
- h) az alapvető jogok érvényesülése.

(3) A tagállamok biztosítják a 10. cikkben említett intézkedéseknek az alperes kérésére történő hatályon kívül helyezését vagy más módon történő hatályvesztését, amennyiben:

- a) a felperes nem indít az ügy érdemi elbírálására irányuló eljárást az illetékes bíróság előtt az intézkedést elrendelő bíróság által meghatározott észszerű határidőn belül, ha ezt a tagállam joga lehetővé teszi, ilyen határidő megállapítása hiányában pedig 20 munkanapon vagy 31 naptári napon belül, melyek közül a hosszabb határidő az irányadó; vagy
- b) az adott információ – olyan okból kifolyólag, amely nem tulajdonítható az alperesnek – már nem felel meg a 2. cikk 1. pontjában meghatározott követelményeknek.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes bíróságok a 10. cikkben említett intézkedéseket a felperes által nyújtandó, megfelelő óvadéktól vagy azzal egyenértékű biztosíték nyújtásától tehessék függővé az alperes és – adott esetben – az intézkedés által érintett bármely másik személy által elszenvedett sérelem kompenzálásának biztosítása érdekében.

(5) Amennyiben 10. cikkben említett intézkedéseket e cikk (3) bekezdésének a) pontja alapján hatályon kívül helyezik vagy a felperes cselekménye vagy mulasztása folytán azok hatályukat veszítik, vagy amennyiben utólag megállapítják, hogy az üzleti titok jogosulatlan megszerzése, hasznosítása vagy felfedése nem valósult meg, illetve ilyen magatartás veszélye nem állt fenn, az illetékes bíróságoknak rendelkezniük kell a szükséges hatáskörrel ahhoz, hogy az alperes vagy valamely sértett harmadik személy kérésére elrendeljék, hogy a felperes nyújtson megfelelő kompenzációt az alperes vagy a sértett harmadik személy számára az ilyen intézkedések által okozott károkért.

A tagállamok előírhatják, hogy az első albekezdésben említett kompenzáció iránti kérelmet külön eljárás keretében kell elbírálni.

3. szakasz

Érdemi határozaton alapuló intézkedések

12. cikk

Eltiltó és korrekciós intézkedések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az ügy érdemében hozott bírósági határozat megállapítja az üzleti titok jogosulatlan megszerzésének, hasznosításának vagy felfedésének tényét, az illetékes bíróság a felperes kérésére a jogsértővel szemben elrendelhesen egyet vagy többet az alábbi intézkedések közül:

- a) az üzleti titok hasznosításának vagy felfedésének abbahagyása vagy – adott esetben – az azoktól való eltiltás;
- b) jogsértő termékek előállításának, kínálásának, forgalomba hozatalának vagy hasznosításának, illetve jogsértő termékek ilyen célból történő behozatalának, kivitelének vagy raktáron tartásának megtiltása;
- c) megfelelő korrekciós intézkedések meghozatala a jogsértő termékekre vonatkozóan;
- d) az üzleti titkot tartalmazó vagy az üzleti titkot megtestesítő dokumentumok, tárgyak, anyagok vagy elektronikus állományok összességének vagy részeinek megsemmisítése, vagy adott esetben az említett dokumentumok, tárgyak, anyagok vagy elektronikus állományok összességének vagy egyes részeinek átadása a felperesnek.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjában említett korrekciós intézkedések közé tartozik:

- a) a jogsértő termékek visszahívása a kereskedelmi forgalomból;
- b) a jogsértő termék jogsértő mivoltától való megfosztása;
- c) a jogsértő termék megsemmisítése, vagy – adott esetben – a kereskedelmi forgalomból történő kivonása, feltéve, hogy a kereskedelmi forgalomból történő kivonás nem csökkenti a szóban forgó üzleti titok védelmét.

(3) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a jogsértő termék kereskedelmi forgalomból történő kivonásának elrendelésekor az illetékes bíróságok – az üzleti titok jogosultjának kérésére – elrendelhetik a termékeknek a jogosult vagy jótékonyági szervezet számára történő átadását.

(4) Az illetékes bíróságok kötelesek elrendelni, hogy az (1) bekezdés c) és d) pontjában említett intézkedéseket a jogsértő költségére hajtsák végre, kivéve, ha olyan különleges indokok állnak fenn, amelyek ennek ellentmondanak. Ezek az intézkedések nem érintik az üzleti titok jogosultját az üzleti titok jogosulatlan megszerzése, hasznosítása vagy felfedése miatt esetlegesen megillető kártérítést.

13. cikk

Alkalmazási feltételek, biztosítékok és alternatív intézkedések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 12. cikk szerinti eltiltó és korrekciós intézkedések elrendelésére irányuló kérelem elbíráláskor és azok arányosságának vizsgálatakor az illetékes bíróságok kötelesek legyenek figyelembe venni az ügy meghatározott körülményeit, amelyek adott esetben a következőket foglalják magukban:

- a) az üzleti titok értéke vagy egyéb meghatározott sajátosságai;
- b) az üzleti titok védelme érdekében hozott intézkedések;

- c) a jogsértőnek az üzleti titok megszerzése, hasznosítása vagy felfedése kapcsán tanúsított magatartása;
- d) az üzleti titok jogosulatlan hasznosításának vagy felfedésének hatása;
- e) a felek jogos érdekei, továbbá az intézkedések elrendelésének vagy alkalmazásuk elutasításának a felekre gyakorolt lehetséges hatása;
- f) a harmadik személyek jogos érdekei;
- g) a közérdek; és
- h) az alapvető jogok érvényesülése.

Amennyiben az illetékes bíróságok korlátozzák a 12. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett intézkedések időtartamát, ennek az időtartamnak elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy az intézkedés minden olyan üzleti vagy gazdasági előnyt megszüntessen, amelyre a jogsértő az üzleti titok jogosulatlan megszerzése, hasznosítása vagy felfedése révén szert tehetett volna.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a 12. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett intézkedéseket az alperes kérésére visszavonják vagy azok más módon hatályukat veszítik, amennyiben az adott információ – az alperesnek közvetlenül vagy közvetve nem tulajdonítható okokból kifolyólag – már nem felel meg a 2. cikk 1. pontjában meghatározott követelményeknek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a 12. cikkben meghatározott intézkedések hatálya alá tartozó személyek kérésére az illetékes bíróság az említett intézkedések alkalmazása helyett elrendelhesse vagyoni kompenzáció megfizetését a sértett fél javára, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) az érintett személy a hasznosítás vagy a felfedés idején nem tudott és az adott körülmények között nem tudhatott arról, hogy az üzleti titokhoz egy olyan másik személytől jutottak hozzá, aki azt jogosulatlanul hasznosította vagy fedte fel;
- b) a szóban forgó intézkedések végrehajtása aránytalan károkat okozna az érintett személynek; és
- c) a sértett félnek nyújtott vagyoni kompenzáció nagysága észszerűen kielégítőnek tűnik.

Amennyiben a 12. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett intézkedések helyett vagyoni kompenzáció elrendelésére kerül sor, annak összege nem haladhatja meg azon hasznosítási díj vagy egyéb díjazás összegét, amely a jogosultat megillette volna, ha az érintett személy engedélyt kért volna a szóban forgó üzleti titok hasznosítására azon időtartamra, amelyre vonatkozóan az üzleti titok hasznosítása megtiltható lett volna.

14. cikk

Kártérítés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes bíróságok a sértett fél kérelmére azon jogsértőt, aki tudott, vagy tudnia kellett volna arról, hogy üzleti titok jogosulatlan megszerzését, hasznosítását vagy felfedését valósítja meg, kötelezzék az üzleti titok jogosulatlan megszerzése, hasznosítása vagy felfedése következtében elszenvedett tényleges kár mértékének megfelelő összegű kártérítésnek az üzleti titok jogosultja számára történő megfizetésére.

A tagállamok korlátozhatják a munkavállalók munkáltatójukkal szembeni kártérítési kötelezettségét a munkáltató üzleti titkának nem szándékosan történő jogosulatlan megszerzése, hasznosítása vagy felfedése tekintetében.

(2) Az (1) bekezdésben említett kártérítés összegének megállapításakor az illetékes bíróságok figyelembe vesznek minden megfelelő szempontot, úgy mint a kedvezőtlen gazdasági következményeket, ideértve a sértett fél elmaradt hasznát, a jogsértő által tisztességtelenül elért hasznot, és indokolt esetben a nem tisztán gazdasági tényezőket, mint az üzleti titok jogosultjának az üzleti titok jogosulatlan megszerzése, hasznosítása vagy felfedése által okozott nem vagyoni kárát.

Ugyanakkor ehelyett az illetékes bíróságok a kárt adott esetben átalányösszegben is megállapíthatják olyan tényezők alapján, mint legalább azon hasznosítási díjak vagy egyéb díjazás összege, amely a jogosultat megillette volna, ha az adott üzleti titok hasznosítására a jogsértő engedélyt kért volna.

15. cikk

Bíróági határozatok közzététele

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az üzleti titok jogosulatlan megszerzése, hasznosítása vagy felfedése miatt indított bírósági eljárásokban az illetékes bíróságok megfelelő intézkedéseket rendelhessenek el a felperes kérelmére és a jogsértő költségére a határozatban foglalt információ terjesztésére, ideértve a határozat teljes vagy részleges közzétételét is.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett intézkedéseknek a 9. cikknek megfelelően meg kell őrizniük az üzleti titok bizalmas jellegét.

(3) Az (1) bekezdésben említett intézkedések elrendeléséről hozott döntéskor és az intézkedések arányosságának vizsgálatakor az illetékes bíróságoknak adott esetben figyelembe kell venniük az üzleti titok értékét, a jogsértőnek az üzleti titok megszerzése, hasznosítása vagy felfedése kapcsán tanúsított magatartását, az üzleti titok jogosulatlan hasznosításának vagy felfedésének a hatását, valamint az üzleti titok jogsértő általi további jogosulatlan hasznosítása felfedésének a valószínűségét.

Az illetékes bíróságoknak továbbá figyelembe kell venniük azt, hogy a jogsértőről rendelkezésre álló információk lehetővé tennék-e valamely természetes személy azonosítását, és abban az esetben, ha lehetővé tennék, indokolt lenne-e ennek az információnak a nyilvánosságra hozatala, különösen az intézkedésnek a jogsértő magánéletét és jó hírnevét érintő esetleges negatív következményei fényében.

IV. FEJEZET

Szankciók, jelentéstétel és záró rendelkezések

16. cikk

Az irányelvnek való meg nem felelés szankciói

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes bíróságok szankciókat alkalmazhassanak bárkivel szemben, aki nem felel meg vagy nem kíván megfelelni a 9., a 10., és a 12. cikk alapján hozott bármely intézkedésnek.

A rendelkezésre álló szankciók között szerepelnie kell a kényszerítő bíróságok visszatérő jelleggel történő kiszabása lehetőségének a 10. és a 12. cikk alapján hozott intézkedéseknek való meg nem felelés esetén.

A rendelkezésre álló szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

17. cikk

Információcsere és kapcsolattartók

Az együttműködés – így a tagállamok közötti, illetve a tagállamok és a Bizottság közötti információcsere – elősegítése érdekében minden tagállam kijelöl egy vagy több kapcsolattartót az ezen irányelvben foglalt intézkedések végrehajtásával kapcsolatos kérdésekre. Minden tagállam közli az egy vagy több kapcsolattartó elérhetőségére vonatkozó adatokat a többi tagállammal és a Bizottsággal.

18. cikk

Jelentések

(1) 2021. június 9-ig az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala – a szellemi tulajdoni jogsértések európai megfigyelőközpontjával kapcsolatos tevékenységek keretében – induló jelentést készít az üzleti titkok jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával vagy felfedésével összefüggő peres eljárások ezen irányelv alkalmazása szerinti alakulásáról.

(2) 2022. június 9-ig a Bizottság időközi jelentést készít ezen irányelv alkalmazásáról, és azt benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Ennek a jelentésnek kellő mértékben figyelembe kell vennie az (1) bekezdésben említett jelentést.

Az időközi jelentésben meg kell vizsgálni különösen ezen irányelv alkalmazásának lehetséges hatásait a kutatásra és az innovációra, a munkavállalók mobilitására, valamint a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságához fűződő jog gyakorlására.

(3) 2026. június 9-ig a Bizottság értékelést készít az irányelv hatásairól, és erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

19. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2018. június 9 -ig megfeleljenek. Ezen intézkedések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

20. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

21. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2016. június 8-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
A.G. KOENDERS

II

(Nem jogalkotási aktusok)

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

A TANÁCS (EU) 2016/944 HATÁROZATA

(2016. június 6.)

az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Koreai Köztársaság közötti, a polgári globális műholdas navigációs rendszerről (GNSS) szóló együttműködési megállapodás megkötéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 172. cikkére, összefüggésben annak 218. cikke (6) bekezdésének a) pontjával,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament egyetértésére ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A 2006/700/EK tanácsi határozatnak ⁽²⁾ megfelelően az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Koreai Köztársaság közötti, a polgári globális műholdas navigációs rendszerről (GNSS) szóló együttműködési megállapodást ⁽³⁾ (a továbbiakban: megállapodás) 2006. szeptember 9-én írták alá, figyelemmel annak egy későbbi időpontban való megkötésére.
- (2) A megállapodás célja, hogy a polgári műholdas navigáció terén ösztönözze, elősegítse és erősítse a felek közötti együttműködést.
- (3) Amennyiben a megállapodás 14. cikke alapján létrejött bizottságnak joghatással bíró jogi aktusokat vagy olyan határozatokat kell elfogadnia, amelyek felfüggesztik a megállapodás alkalmazását, az Uniónak a bizottságban képviselendő álláspontját – a Bizottság javaslata alapján – a Tanácsnak kell elfogadnia.
- (4) Emellett a Bizottságnak egyeztetnie kell a tagállamokkal az Unió álláspontját azon, joghatással nem bíró kérdések tekintetében, amelyekkel a bizottságnak kell foglalkoznia.
- (5) A megállapodást az Európai Unió nevében jóvá kell hagyni,

⁽¹⁾ 2016. május 10-i egyetértés (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ A Tanács 2006/700/EK határozata (2006. szeptember 1.) az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Koreai Köztársaság között a polgári globális műholdas navigációs rendszerről (GNSS) szóló együttműködési megállapodásnak a Közösség nevében történő aláírásáról (HL L 288., 2006.10.19., 30. o.).

⁽³⁾ Együttműködési megállapodás egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Koreai Köztársaság között a polgári globális műholdas navigációs rendszerről (GNSS) (HL L 288., 2006.10.19., 31. o.).

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Koreai Köztársaság között létrejött, a polgári globális műholdas navigációs rendszerről (GNSS) szóló együttműködési megállapodást a Tanács az Európai Unió nevében jóváhagyja ⁽¹⁾.

2. cikk

A Tanács elnöke kijelöli azt a személyt, aki jogosult a megállapodás 18. cikkének (1) bekezdésében meghatározott értesítést az Európai Unió nevében elküldeni annak kifejezésére, hogy az Európai Unió a megállapodást ⁽²⁾ magára nézve jogilag kötelező erejűnek ismeri el, és a következő értesítést teszi:

„A Lisszaboni Szerződés 2009. december 1-jei hatálybalépésének következményeként az Európai Unió az Európai Közösség helyébe lépett, és annak jogutódja lett, valamint ezen időponttól kezdve gyakorolja az Európai Közösség jogait, és terhelik annak kötelezettségei. Ezért a megállapodás szövegében az »Európai Közösség«-re való hivatkozásokat »Európai Unió«-ként kell értelmezni.”

3. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Luxembourgban, 2016. június 6-án.

a Tanács részéről

az elnök

H.G.J. KAMP

⁽¹⁾ A megállapodás szövegét az aláírásról szóló határozattal együtt a HL L 288., 2006.10.19., 31 o. hirdették ki.

⁽²⁾ A megállapodás hatálybalépésének időpontját az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a Tanács Főtitkársága teszi közzé.

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/945 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2016. június 14.)

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,

tekintettel az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldség-, valamint a feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-ágazatra alkalmazandó részletes szabályainak a megállapításáról szóló, 2011. június 7-i 543/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 136. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 543/2011/EU végrehajtási rendelet a XVI. mellékletének A. részében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.
- (2) Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikke (1) bekezdése alapján a behozatali átalányérték számítására munkanaponként, változó napi adatok figyelembevételével kerül sor. Ezért helyénvaló előírni, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. június 14-én.

a Bizottság részéről,

az elnök nevében,

Jerzy PLEWA

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.

⁽²⁾ HL L 157., 2011.6.15., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)		
KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	MA	132,8
	TR	69,0
	ZZ	100,9
0709 93 10	TR	148,7
	ZZ	148,7
0805 50 10	AR	160,2
	MA	179,9
	TR	157,0
	ZA	176,3
0808 10 80	ZZ	168,4
	AR	122,6
	BR	108,7
	CL	138,7
	CN	102,3
	NZ	150,1
	US	185,9
	ZA	115,7
	ZZ	132,0
0809 10 00	TR	259,2
	ZZ	259,2
0809 29 00	TR	472,5
	US	888,6
	ZZ	680,6
0809 30 10, 0809 30 90	TR	107,9
	ZZ	107,9

⁽¹⁾ Az országoknak a Közösség harmadik országokkal folytatott külkereskedelmére vonatkozó statisztikáról szóló 471/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az országok és területek nomenklatúrájának frissítése tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2012. november 27-i 1106/2012/EU bizottsági rendeletben (HL L 328., 2012.11.28., 7. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

HATÁROZATOK

A TANÁCS (EU) 2016/946 HATÁROZATA

(2016. június 9.)

a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról szóló (EU) 2015/1523 határozat 9. cikkével, valamint az (EU) 2015/1601 határozat 9. cikkével összhangban a nemzetközi védelem területén Svédország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 78. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 78. cikkének (3) bekezdése értelmében, ha egy vagy több tagállam olyan sürgősségi helyzetbe kerül, amelyet harmadik országok állampolgárainak hirtelen beáramlása jellemez, a Tanács a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően az érintett tagállam vagy tagállamok érdekében átmeneti intézkedéseket fogadhat el.
- (2) Az EUMSZ 80. cikke értelmében az Unió határellenőrzéssel, menekültügygel és bevándorlással kapcsolatos politikáira és azok végrehajtására a szolidaritás és a felelősség tagállamok közötti igazságos elosztásának elve az irányadó, és az Unió e területen elfogadott jogi aktusaiban megfelelő módon rendelkezni kell ennek az elvnek az alkalmazásáról.
- (3) A Tanács az EUMSZ 78. cikkének (3) bekezdése alapján két határozatot fogadott el, amelyek a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében átmeneti intézkedéseket állapítottak meg. Az (EU) 2015/1523 tanácsi határozat ⁽²⁾ értelmében 40 000 nemzetközi védelmet kérelmezőt kell áthelyezni Olaszországból és Görögországból más tagállamokba. Az (EU) 2015/1601 tanácsi határozat ⁽³⁾ értelmében 120 000 nemzetközi védelmet kérelmezőt kell áthelyezni Olaszországból és Görögországból más tagállamokba.
- (4) Az (EU) 2015/1523 határozat 9. cikke és az (EU) 2015/1601 határozat 9. cikke kimondja, hogy ha egy tagállam olyan sürgősségi helyzetbe kerül, amelyet harmadik országok állampolgárainak hirtelen beáramlása jellemez, az EUMSZ 78. cikkének (3) bekezdése alapján a Tanács a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően átmeneti intézkedéseket fogadhat el az érintett tagállam érdekében. Ezen intézkedések közé tartozhat adott esetben az adott tagállam által az említett határozatok alapján történő áthelyezésben való részvétel felfüggesztése, valamint esetleges kompenzációs intézkedések biztosítása Olaszország és Görögország számára.
- (5) Svédország olyan sürgősségi helyzetbe kerül, amelyet harmadik országok állampolgárainak a migrációs áramlások jelentős megváltozása miatti hirtelen, az ország területére irányuló beáramlása jellemez. 2015. december 8-án Svédország hivatalosan kérte az (EU) 2015/1523 és az (EU) 2015/1601 határozat értelmében rá rótt kötelezettségek felfüggesztését.

⁽¹⁾ 2016. május 26-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ A Tanács (EU) 2015/1523 határozata (2015. szeptember 14.) a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról (HL L 239., 2015.9.15., 146. o.).

⁽³⁾ A Tanács (EU) 2015/1601 határozata (2015. szeptember 22.) a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról (HL L 248., 2015.9.24., 80. o.).

- (6) Az Unió határain észlelt szabálytalan határátlépések és az Európában zajló másodlagos migrációs mozgások területén tapasztalt jelentős növekedés következtében Svédországban ugrásszerűen megnőtt a nemzetközi védelem iránti kérelmek száma, amelyeket főként olyan személyek nyújtottak be, akik Olaszországon és Görögországon keresztül léptek be az Unió területére.
- (7) Az Eurostat adatai megerősítik, hogy Svédországban a nemzetközi védelmet kérelmezők száma ugrásszerűen emelkedett. A nemzetközi védelmet kérelmezők száma a 2014. január 1-je és október 31-e közötti időszakban regisztrált 68 245 főről a 2015. január 1-je és október 31-e közötti időszakra több mint 60 %-kal, 112 040 főre nőtt.
- (8) Az utóbbi időben havi szinten még tovább emelkedett a nemzetközi védelmet kérelmezők száma: augusztus (11 735 kérelmező) és szeptember (24 261 kérelmező) között megkétszereződött, 2015 októberében pedig elérte a 39 055 főt (ez a szeptemberi adatokhoz képest 61 %-os növekedés).
- (9) Svédországban 2015-ben a nemzetközi védelmet kérelmezők lakosságarányos száma (egymillió lakosra vetítve 11 503 kérelmező) jelentősen meghaladta az Unió más tagállamaiban jellemző számot.
- (10) Svédországot a kísérő nélküli kiskorúak számában az utóbbi időben beállt számottevő növekedés is nehéz helyzet elé állítja, mivel a kérelmezők egynegyede kísérő nélküli kiskorúnak vallja magát.
- (11) A jelenlegi helyzet igen jelentős terhet ró a svéd menekültügyi és migrációs rendszerre, mely súlyos következményekkel jár a fogadási körülmények, valamint a menekültügyi és migrációs rendszer kérelmekkel kapcsolatos ügyintézési képessége tekintetében. A Svédországra nehezedő jelentős nyomás enyhítése érdekében Svédország (EU) 2015/1523 és (EU) 2015/1601 határozatban megállapított áthelyezési céltagállami kötelezettségeit egy évre fel kell függeszteni.
- (12) Svédország kötelezettségeinek felfüggesztését adott esetben ki kell egészíteni az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EASO) és más érintett ügynökségek által koordinált operatív támogató intézkedésekkel.
- (13) Svédországnak be kell nyújtania egy ütemtervet a Tanácsnak és a Bizottságnak, melyben meghatározza, hogy milyen intézkedésekkel fogja biztosítani menekültügyi és migrációs rendszerének eredményes működését, valamint a felfüggesztés hatályvesztését követően az (EU) 2015/1523 és az (EU) 2015/1601 határozat szerinti kötelezettségeinek újbóli teljesítését.
- (14) Mivel e határozat céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a határozat nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (15) Ez a határozat tiszteletben tartja az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert alapvető jogokat és szem előtt tartja az abban rögzített elveket.
- (16) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, ezek a tagállamok nem vesznek részt ennek a határozatnak az elfogadásában, az rájuk nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (17) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek a határozatnak az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (18) A helyzet sürgősségére tekintettel indokolt, hogy ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Tárgy

Ez a határozat átmeneti intézkedéseket állapít meg a nemzetközi védelem területén Svédország érdekében azzal a céllal, hogy támogassa egy olyan szükséghelyzet hatékonyabb kezelésében, amelyet harmadik országok állampolgárainak hirtelen beáramlása jellemez.

2. cikk

Az (EU) 2015/1523 és az (EU) 2015/1601 határozatban megállapított kötelezettségek felfüggesztése

Svédország (EU) 2015/1523 és (EU) 2015/1601 határozatban megállapított áthelyezési céltagállami kötelezettségeit 2017. június 16-ig fel kell függeszteni.

3. cikk

A Svédországnak nyújtott operatív támogatás

Annak érdekében, hogy Svédország jobban tudja kezelni a menekültügyi és migrációs rendszerére nehezedő rendkívüli nyomást, Svédország adott esetben operatív támogatást kap az EASO és adott esetben más érintett ügynökségek által koordinált, releváns tevékenységeken keresztül.

4. cikk

Svédország által meghozandó, kiegészítő intézkedések

Svédország 2016. július 16-ig benyújt egy ütemtervet a Tanácsnak és a Bizottságnak, melyben meghatározza, hogy milyen intézkedésekkel fogja biztosítani menekültügyi és migrációs rendszerének eredményes működését, valamint a 2. cikkben említett felfüggesztés hatályvesztését követően az (EU) 2015/1523 és az (EU) 2015/1601 határozat szerinti kötelezettségeinek újbóli teljesítését.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Kelt Luxembourgban, 2016. június 9-én.

a Tanács részéről

az elnök

G.A. VAN DER STEUR

A TANÁCS (KKBP) 2016/947 HATÁROZATA**(2016. június 14.)****az Európai Unió koszovói * jogállamiság-missziójáról (EULEX KOSOVO) szóló 2008/124/KKBP együttes fellépés módosításáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 28. cikkére, a 42. cikkének (4) bekezdésére és a 43. cikkének (2) bekezdésére,

tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének javaslatára,

mivel:

- (1) A Tanács 2008. február 4-én elfogadta a 2008/124/KKBP együttes fellépést ⁽¹⁾.
- (2) A Tanács 2014. június 12-én elfogadta a 2014/349/KKBP határozatot ⁽²⁾, amely módosította és 2016. június 14-ig meghosszabbította a 2008/124/KKBP együttes fellépést.
- (3) A Tanács 2015. június 11-én elfogadta a 2008/124/KKBP együttes fellépés módosításáról szóló (KKBP) 2015/901 határozatot ⁽³⁾, amely pénzügyi referenciaösszeget biztosít a 2015. június 15-től 2016. június 14-ig tartó időszakra.
- (4) A 2008/124/KKBP együttes fellépést az EULEX Koszovó megbízatásának 2018. június 14-ig történő meghosszabbítása, valamint a 2016. június 15-től 2017. június 14-ig tartó időszakra vonatkozó új pénzügyi referenciaösszeg biztosítása céljából módosítani kell.
- (5) E határozat egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, mint ami sérti a bírák és ügyészek függetlenségét, illetve autonómiáját.
- (6) Az EULEX Koszovó tevékenységeinek sajátos jellegéből adódóan, mely tevékenységek révén segítséget nyújt a valamely tagállamba áthelyezett bírósági eljárásokban, helyénvaló ebben a határozatban meghatározni a valamely tagállamba áthelyezett bírósági eljárásokban való segítségnyújtás fedezésére szánt összeget, továbbá támogatás útján biztosítani a költségvetés e részének végrehajtását.
- (7) Az EULEX Koszovó végrehajtására olyan helyzetben kerül sor, amely rosszabbodhat, és veszélyeztetheti az Unió külső tevékenységének a Szerződés 21. cikkében meghatározott célkitűzéseit.
- (8) A 2008/124/KKBP együttes fellépést ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2008/124/KKBP együttes fellépés a következőképpen módosul:

1. a 16. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az EULEX Koszovó kiadásainak fedezésére szánt pénzügyi referenciaösszeg a 2016. június 15-től 2017. június 14-ig tartó időszakra 63 600 000 EUR.

* Ez a megnevezés nem érinti a jogállással kapcsolatos álláspontokat, továbbá összhangban van az 1244(1999) sz. ENSZ BT-határozattal és a Nemzetközi Bíróságnak a koszovói függetlenségi nyilatkozatról szóló véleményével.

⁽¹⁾ A Tanács 2008/124/KKBP együttes fellépése (2008. február 4.) az Európai Unió koszovói jogállamiság-missziójáról, EULEX KOSOVO (HL L 42., 2008.2.16., 92. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2014/349/KKBP határozata (2014. június 12.) az Európai Unió koszovói jogállamiság-missziójáról (EULEX KOSOVO) szóló 2008/124/KKBP együttes fellépés módosításáról (HL L 174., 2014.6.13., 42. o.).

⁽³⁾ A Tanács (KKBP) 2015/901 határozata (2015. június 11.) az Európai Unió koszovói jogállamiság-missziójáról (EULEX KOSOVO) szóló 2008/124/KKBP együttes fellépés módosításáról (HL L 147., 2015.6.12., 21. o.).

A kilencedik albekezdésben említett összegből 34 500 000 EUR az EULEX Koszovó megbízatásának végrehajtásához a 2016. június 15-től december 14-ig terjedő időszakban szükséges kiadásokat fedezi, 29 100 000 EUR pedig a valamely tagállamba áthelyezett bírósági eljárásokban való segítségnyújtással kapcsolatos kiadásokat fedezi a 2016. június 15-től 2017. június 14-ig terjedő időszakban. Az utóbbi összeg fedezi továbbá 2016. április 1-jétől visszamenőleg a valamely tagállamba áthelyezett bírósági eljárásokban való segítségnyújtással kapcsolatos kiadásokat. A Bizottság támogatási megállapodást köt a vonatkozó összegről az áthelyezett bírósági eljárások lebonyolításáért felelős hivatal nevében eljáró hivatalvezetővel. E támogatási megállapodásra a 966/2012/EU, Euratom rendeletben (*) előírt támogatásokra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

Az EULEX Koszovó számára a következő időszakra előírandó pénzügyi referenciaösszegről a Tanács határoz.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 966/2012/EU, Euratom rendelete (2012. október 25.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EU, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.);

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az (1) bekezdés tizedik albekezdésében említett, a valamely tagállamba áthelyezett bírósági eljárásokban való segítségnyújtással kapcsolatos kiadások fedezését szolgáló összeg kivételével az EULEX Koszovó felel a misszió költségvetésének pénzügyi végrehajtásáért. Az EULEX Koszovó e célból megállapodást ír alá a Bizottsággal.”

2. A 20. cikkben a második bekezdés helyébe az alábbi szöveg lép:

„Ez az együttes fellépés 2018. június 14-én hatályát veszti. A Tanács a főképviselő javaslatára – a kiegészítő finanszírozási források és az egyéb partnerek hozzájárulásainak figyelembevétele mellett – meghozza az ahhoz szükséges határozatokat, hogy az EULEX Koszovónak a 3a. cikkben említett áthelyezett bírósági eljárásokban való segítségnyújtásra vonatkozó megbízatása és az ahhoz kapcsolódó szükséges pénzügyi eszközök mindaddig érvényben maradjanak, amíg az említett bírósági eljárások le nem zárulnak.”

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Luxembourgban, 2016. június 14-én.

a Tanács részéről
az elnök
A.G. KOENDERS

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK (EU) 2016/948 HATÁROZATA**(2016. június 1.)****a vállalati szektort érintő vásárlási program végrehajtásáról (EKB/2016/16)**

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK KORMÁNYZÓTANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 127. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésére,

tekintettel a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank Alapokmányára és különösen annak 12.1. cikke második albekezdésére, a 3.1. cikke első francia bekezdésével és a 18.1. cikkével együttesen,

mivel:

- (1) Az Európai Központi Bank (EKB) és azon tagállamok nemzeti központi bankjai, amelyek pénzneme az euro, műveleteket végezhetnek a pénzügyi piacokon forgalomképes eszközök végleges eladása és vásárlása révén.
- (2) Az EKB/2014/40 határozatot ⁽¹⁾, amely létrehozta a harmadik fedezettkötvény-vásárlási programot, 2014. október 15-én fogadták el. Az (EU) 2015/5 európai központi banki határozatot (EKB/2014/45) ⁽²⁾, amely létrehozta az eszközfedezetű értékpapír-vásárlási programot, 2014. november 19-én fogadták el. Az (EU) 2015/774 európai központi banki határozatot (EKB/2015/10) ⁽³⁾, amely létrehozott egy a közszektor eszközeinek másodlagos piacokon történő megvásárlására irányuló programot (a továbbiakban: PSPP), és kibővítette a fennálló eszközvásárlási programokat, 2015. március 4-én fogadták el. Az EKB/2014/34 európai központi banki határozat ⁽⁴⁾ és az (EU) 2016/810 európai központi banki határozat (EKB/2016/10) ⁽⁵⁾ szerinti célzott hosszabb lejáratú refinanszírozási műveletek mellett ezen eszközvásárlási programok célja a monetáris transzmisszió további előmozdítása, az euroövezet gazdaságának történő hitelezés megkönnyítése, a háztartások és cégek hitelfelvételi feltételeinek enyhítése és a hozzájárulás ahhoz, hogy az inflációs ráták visszatérjenek a 2 % alatti, azonban ahhoz közeli szintekhez, az EKB-nak az árstabilitás fenntartására irányuló elsődleges céljával összhangban.
- (3) 2016. március 10-én a Kormányzótanács az egységes monetáris politika részeként és az árstabilitási célt követve úgy határozott, hogy tovább bővíti a fent említett eszközvásárlási programokat és a vállalati szektort érintő vásárlási programot (corporate sector purchase programme – CSPP) indít. E döntés azt a célt szolgálja, hogy tovább erősítse az eurorendszer eszközvásárlásainak a reálgazdaság finanszírozási feltételei felé való begyűrzését, valamint, hogy az egyéb fennálló rendkívüli monetáris politikai intézkedésekkel együtt további monetáris politikai lazítást biztosítson és hozzájáruljon az inflációs ráták középtávon 2 % alatti, azonban ahhoz közeli szintre történő visszaállásához.
- (4) A CSPP az eszközvásárlási program részét fogja alkotni, amelynek keretében az eszközvásárlás a tervek szerint 2017. március végéig – szükség esetén még tovább – folytatódik, mindenesetre addig, amíg a Kormányzótanács az inflációs pálya olyan tartós korrekcióját nem látja, amely összhangban van a középtávon 2 % alatti, de ahhoz közeli inflációs ráták elérésére irányuló céljával.
- (5) A CSPP-nek több biztosítékot kell tartalmaznia annak biztosítása érdekében, hogy a tervezett vásárlások arányosak legyenek a céljaival. E biztosítékoknak azt is biztosítaniuk kell, hogy a CSPP kialakítása figyelembe vegye a kapcsolódó pénzügyi kockázatokat, és kockázatkezelési szempontokat is tükrözzön. Ezenkívül a közvállalkozások által kibocsátott forgalomképes hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra a PSPP keretében történő vásárlásokra alkalmazottakkal összhangban álló korlátok kell, hogy vonatkozzanak.

⁽¹⁾ Az Európai Központi Bank EKB/2014/40 határozata (2014. október 15.) a harmadik fedezettkötvény-vásárlási program végrehajtásáról (HL L 335., 2014.11.22., 22. o.).

⁽²⁾ Az Európai Központi Bank (EU) 2015/5 határozata (2014. november 19.) az eszközfedezetű értékpapír-vásárlási program végrehajtásáról (EKB/2014/45) (HL L 1., 2015.1.6., 4. o.).

⁽³⁾ Az Európai Központi Bank (EU) 2015/774 határozata (2015. március 4.) a közszektor eszközeinek másodlagos piacon történő megvásárlására irányuló programról (EKB/2015/10) (HL L 121., 2015.5.14., 20. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Központi Bank EKB/2014/34 határozata (2014. július 29.) a célzott hosszabb lejáratú refinanszírozási műveletekkel kapcsolatos intézkedésekről (HL L 258., 2014.8.29., 11. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Központi Bank (EU) 2016/810 határozata (2016. április 28.) a célzott hosszabb lejáratú refinanszírozási műveletek második sorozatáról (EKB/2016/10) (HL L 132., 2016.5.21., 107. o.).

- (6) A CSPP-nek teljes mértékben meg kell felelnie az eurorendszerbeli központi bankok Szerződés alapján fennálló kötelezettségeinek, beleértve a monetáris finanszírozás tilalmát a közvállalkozások által kibocsátott forgalomképes hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok vásárlása tekintetében.
- (7) A CSPP-nek tiszteletben kell tartania a szabad verseny jellemezte nyílt piacgazdaság alapelvét, ugyanakkor kellő figyelmet fordítva a piaci árképzésre és a piacok működésére.
- (8) Az eszközvásárlási program egyéb alkotóelemeivel összhangban a CSPP keretében vásárolt forgalomképes hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok tőkefizetéseit – ameddig szükséges – újra be kell fektetni, ahogy az alapulfekvő értékpapírok lejárnak, ezáltal hozzájárulva a kedvező likviditási feltételekhez és a megfelelő monetáris politikai irányvonalhoz.
- (9) Az elfogadható forgalomképes hitelviszonyt megtestesítő értékpapíroknak az eurorendszer által a CSPP keretében történő végleges megvásárlását e határozatnak megfelelően, decentralizált módon kell végrehajtani, és azt az EKB-nak kell koordinálnia, biztosítva ezáltal az eurorendszer monetáris politikájának egységességét,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A vállalati kötvények végleges megvásárlásának létrehozása és hatálya

Ezennel létrehozásra kerül a CSPP. A CSPP alapján a meghatározott eurorendszerbeli központi bankok elfogadható vállalati kötvényeket vásárolhatnak elfogadható partnerektől az elsődleges és a másodlagos piacokon, míg a 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott közszektorbeli vállalati kötvények csak a másodlagos piacokon vásárolhatók, meghatározott feltételek mellett.

2. cikk

A vállalati kötvényekre vonatkozó elfogadhatósági feltételek

Annak érdekében, hogy a CSPP keretében történő végleges megvásárlás céljára elfogadhatónak minősüljenek, a vállalatok által kibocsátott forgalomképes hitelviszonyt megtestesítő értékpapíroknak meg kell felelniük az (EU) 2015/510 iránymutatás (EKB/2014/60) ⁽¹⁾ 4. része szerinti, az eurorendszer hitelműveletei céljára a forgalomképes eszközökre vonatkozó elfogadhatósági feltételeknek, valamint a következő további követelményeknek.

1. A forgalomképes hitelviszonyt megtestesítő értékpapír kibocsátója:

- a) olyan tagállamban bejegyzett, amelyek pénzneme az euro;
- b) nem az (EU) 2015/510 európai központi banki iránymutatás (EKB/2014/60) 2. cikkének 14. pontjában meghatározott hitelintézet;
- c) nem rendelkezik az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 4. cikke (1) bekezdése 15. pontjában meghatározott, olyan anyavállalattal, amely az (EU) 2015/510 európai központi banki iránymutatás (EKB/2014/60) 2. cikkének 14. pontjában meghatározott hitelintézet;
- d) nem rendelkezik olyan anyavállalattal, amely az euroövezeten kívül áll bankfelügyelet hatálya alatt;
- e) nem az EKB által a honlapján a 468/2014/EU európai központi banki rendelet (EKB/2014/17) ⁽³⁾ 49. cikke (1) bekezdésével összhangban közzétett jegyzékben szereplő, a 468/2014/EU európai központi banki rendelet (EKB/2014/17) 2. cikkének 20. pontjában meghatározott felügyelt szervezet vagy a 468/2014/EU európai központi banki rendelet (EKB/2014/17) 2. cikke 21. pontjának b) alpontjában meghatározott felügyelt csoport tagja, továbbá nem e felügyelt szervezetek vagy felügyelt csoportok valamelyikének az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikke (1) bekezdése 16. pontjában meghatározott leányvállalata;

⁽¹⁾ Az Európai Központi Bank (EU) 2015/510 iránymutatása (2014. december 19.) az eurorendszer monetáris politikához kötődő keretének végrehajtásáról (EKB/2014/60) (HL L 91., 2015.4.2., 3. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Központi Bank 468/2014/EU rendelete (2014. április 16.) az Egységes Felügyeleti Mechanizmuson belül az Európai Központi Bank és az illetékes nemzeti hatóságok, valamint a kijelölt nemzeti hatóságok közötti együttműködési keretrendszer létrehozásáról (EKB/2014/17) (HL L 141., 2014.5.14., 1. o.).

- f) nem a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás;
 - g) nem bocsátott ki az (EU) 2015/510 európai központi banki iránymutatás (EKB/2014/60) 2. cikkének 3. pontjában meghatározott eszközalapú értékpapírt;
 - h) nem bocsátott ki az (EU) 2015/510 európai központi banki iránymutatás (EKB/2014/60) 2. cikkének 62. pontjában meghatározott *multi cédula*-t;
 - i) nem bocsátott ki az (EU) 2015/510 európai központi banki iránymutatás (EKB/2014/60) 2. cikkének 88. pontjában meghatározott strukturált fedezett kötvényt;
 - j) nem a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 26. cikke vagy a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ 42. cikkét végrehajtó nemzeti jogszabály szerinti, szanálási intézkedésként eszközalkalmazási eszköz alkalmazásából eredő vagyonkezelő szervezet;
 - k) nem a pénzügyi ágazatban történő szerkezetátalakítás és/vagy szanálás támogatására létrehozott nemzeti vagyonkezelési és elidegenítési alap ⁽⁴⁾; és
 - l) nem minősül a PSPP céljára elfogadható kibocsátónak.
- (2) A forgalomképes hitelviszonyt megtestesítő értékpapír hátralevő futamideje az érintett eurorendszerbeli központi bank általi megvásárláskor legalább 6 hónap és legfeljebb 30 év és 364 nap.
- (3) Az (EU) 2015/510 iránymutatás (EKB/2014/60) 59. cikkének (5) bekezdésétől eltérően csak az eurorendszer hitelminősítő keretrendszerében elfogadott külső hitelminősítő intézet által szolgáltatott hitelminősítési információk kerülnek figyelembevételre a forgalomképes hitelviszonyt megtestesítő értékpapírra vonatkozó hitelminőségi követelmények értékelése során.
- (4) A forgalomképes hitelviszonyt megtestesítő értékpapír euróban denominált.
- (5) A betéti rendelkezésre állás kamatlába fölötti, lejáratig számítottan negatív hozamú (vagy ún. yield to worst), nominális forgalomképes hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok vásárlása megengedett.

3. cikk

A közszektorbeli vállalati kötvények vásárlására vonatkozó korlátozások

- (1) E határozat alkalmazásában a „közszektorbeli vállalati kötvény” olyan vállalati kötvény, amely megfelel a 2. cikkben rögzített követelményeknek és amelyet a 3603/93/EK tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ 8. cikke értelmében vett közvállalkozás bocsátott ki.
- (2) Az elfogadható közszektorbeli vállalati kötvények piaci ára kialakulásának lehetővé tétele érdekében nem megengedett az újonnan kibocsátott vagy egyszerűsített kibocsátás részét képező közszektorbeli vállalati kötvények vagy az ugyanazon szervezet vagy a kibocsátó csoportjához tartozó szervezetek által kibocsátott olyan közszektorbeli vállalati kötvények vásárlása, amelyek futamideje a kibocsátandó vagy egyszerűsített kibocsátás részét képezendő forgalomképes hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok lejáratához közel jár le, akár éppen az előtt vagy után, a Kormányzótanács által meghatározandó időszak alatt.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

⁽⁴⁾ E szervezetek listája közzétételre kerül az EKB honlapján (www.ecb.europa.eu).

⁽⁵⁾ A Tanács 3603/93/EK rendelete (1993. december 13.) a Szerződés 104. cikkében és a 104b. cikke (1) bekezdésében említett tilalmak alkalmazásához szükséges fogalmak meghatározásáról (HL L 332., 1993.12.31., 1. o.).

4. cikk

Vásárlási korlátok

(1) A CSPP keretében az eurorendszerbeli központi bankok összes portfólióiban szereplő állományának konszolidálását követően nemzetközi értékpapír-azonosító számonként (ISIN) alkalmazandó kibocsátási részesedési küszöb érvényesül. A kibocsátási részesedési küszöb ISIN-enként 70 %-nak felel meg a közszektorbeli vállalati kötvényektől eltérő vállalati kötvények esetében.

Meghatározott esetekben ennél alacsonyabb kibocsátási részesedési küszöb alkalmazható, többek között a közszektorbeli vállalati kötvények esetében vagy kockázatkezelési megfontolásokból. A közszektorbeli vállalati kötvényeket a PSPP szerintiükkel összhangban álló módon kell kezelni.

(2) Az eurorendszer az elfogadható vállalati kötvények tekintetében folyamatosan megfelelő hitelkockázat-értékelési és ügyfélátvilágítási eljárásokat folytat.

(3) A vásárlásoknak a kibocsátók és kibocsátói csoportok közötti diverzifikált felosztásának biztosítása érdekében az eurorendszer a kibocsátói csoportokra vonatkozóan további vásárlási korlátokat határoz meg a kibocsátói csoport piaci tőkeértékéhez kapcsolódó referenciaallokáció alapján.

5. cikk

A vásárlásokat végrehajtó eurorendszerbeli központi bankok

A CSPP keretében vállalati kötvényeket vásároló eurorendszerbeli központi bankokat az EKB honlapján közzétételre kerülő lista tartalmazza. Az eurorendszer a CSPP keretében vásárolandó vállalati kötvények felosztására a kibocsátó bejegyzése szerinti országon alapuló specializációs rendszert alkalmaz. A Kormányzótanács megengedi a specializációs rendszertől való eseti eltéréseket, amennyiben objektív megfontolások akadályozzák e rendszer megvalósítását, vagy ezen eltérések a CSPP általános monetáris politikai célkitűzéseinek elérése érdekében célszerűek. Így különösen minden megjelölt eurorendszerbeli központi bank csak meghatározott euroövezeti tagállamokban bejegyzett kibocsátók által kibocsátott, elfogadható vállalati kötvényeket vásárol. Az elfogadható vállalati kötvények kibocsátóinak bejegyzése szerinti országoknak a meghatározott eurorendszerbeli központi bankok közötti földrajzi felosztását az EKB honlapján közzétett lista tartalmazza.

6. cikk

Elfogadható partnerek

A CSPP keretében az alábbiak minősülnek elfogadható partnereknek mind a végleges adásvételi ügyletek, mind az értékpapír-kölcsönzési ügyletek vonatkozásában, amelyeket az eurorendszer CSPP-portfólióiban tartott vállalati kötvények bevonásával végeznek:

- a) az (EU) 2015/510 iránymutatás (EKB/2014/60) 55. cikke szerinti, az eurorendszer monetáris politikai műveleteiben való részvételre vonatkozó elfogadhatósági feltételeknek megfelelő szervezetek; és
- b) minden egyéb partner, amelyet az eurorendszerbeli központi bankok az euróban denominált befektetési portfólióik befektetése céljára igénybe vesznek.

7. cikk

Értékpapír-kölcsönzési ügyletek

A CSPP hatékonyságának biztosítása érdekében a CSPP keretében vállalati kötvényeket vásároló eurorendszerbeli központi bankok a CSPP keretében vásárolt értékpapírokat hozzáférhetővé teszik kölcsönzés céljára, a repóügyleteket is beleértve.

8. cikk

Záró rendelkezések

Ez a határozat 2016. június 6-án lép hatályba.

Kelt Bécsben, 2016. június 1-jén.

az EKB elnöke

Mario DRAGHI

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU